2025/50

10.1.2025

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2025/50

av den 10 december 2024

om snabbare och säkrare skattelättnad för överskjutande källskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 115,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttranden ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

(1) Att säkerställa rättvis beskattning på den inre marknaden och en väl fungerande kapitalmarknadsunion är några av de centrala politiska prioriteringarna för unionen. I det sammanhanget är det mycket viktigt att undanröja hinder för gränsöverskridande investeringar, samtidigt som skattebedrägeri och skattefusk bekämpas. Sådana hinder förekommer till exempel i fall där det finns ineffektiva och oproportionerligt betungande förfaranden för att bevilja skattelättnad för överskjutande skatt som innehålls vid källan på utdelnings- eller ränteinkomster som betalas ut på börsnoterade aktier eller börsnoterade obligationer till investerare utan hemvist i landet. Dessutom har den rådande situationen i vissa fall visat sig vara otillräcklig för att förebygga återkommande risker för skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt, vilket framgår av flera fall där skatt systematiskt har återkrävts på felaktiga grunder och där bedrägerier skett genom användning av system för utdelningsarbitrage eller företagsplundring (*cum-cum* och *cum-ex*). Syftet med detta direktiv är därför att effektivisera källskatteförfaranden och samtidigt stärka dem mot risken för skattebedrägeri och skattefusk.

(2) För att stärka medlemsstaternas förmåga att förebygga och bekämpa skattebedrägeri och skattefusk, vilken för närvarande hämmas av en allmän brist på tillförlitlig och aktuell information om investerare, är det nödvändigt att tillhandahålla möjligheten till en gemensam ram för skattelättnad för överskjutande källskatt på gränsöverskridande investeringar i värdepapper som kan motstå risken för skattebedrägeri och skattefusk. Den ramen skulle leda till konvergens mellan de olika förfaranden för skattelättnad som tillämpas i medlemsstaterna och samtidigt säkerställa transparens och säkerhet när det gäller investerarnas identitet för emittenter av värdepapper, källskatteombud, finansiella mellanhänder och medlemsstater, beroende på vad som är tillämpligt. I detta syfte bör ramen bygga på automatiserade förfaranden, såsom digitaliseringen av intyget om skatterättslig hemvist i fråga om både förfarande och form. Ramen bör också vara tillräckligt flexibel för att ta vederbörlig hänsyn till de olika system som tillämpas i olika medlemsstater och samtidigt tillhandahålla lämpliga verktyg för att motverka missbruk för att begränsa riskerna för skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt. I det avseendet är det nödvändigt att beakta att skattemyndigheterna har olika tillvägagångssätt beroende på deras befintliga system för skattelättnad. Enligt systemet för direktnedsättning kan skattemyndigheterna endast erhålla relevant information om investerarna och betalningskedjan, efter det att skattelättnaden har tillämpats. När ett återbetalningssystem används är det däremot av avgörande betydelse för skattemyndigheterna att de erhåller tillräcklig information innan skattelättnaden tillämpas för att kunna bedöma om skattelättnaden bör beviljas. I båda systemen för skattelättnad fastställs regler om den finansiella mellanhandens ansvar vid felaktig skattelättnad eller återbetalning. Detta direktiv begränsar inte en medlemsstats möjligheter att reglera hur certifierade finansiella mellanhänder kan få ersättning för utgifter som uppkommer när de anpassar sig till eller fullgör de skyldigheter som fastställs i detta direktiv.

(3) Med tanke på dessa skillnader och även på proportionalitetsprincipen bör bestämmelserna i detta direktiv om nationella register över certifierade finansiella mellanhänder och skyldigheterna att rapportera information inte vara bindande för medlemsstater som har ett heltäckande system för direktnedsättning och en marknadskapitalisering-

([1]) Yttrande av den 28 februari 2024 (offentliggjort i EUT C, C/2024/6762, 26.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6762/oj) och yttrande av den 14 november 2024 (ännu ej offentliggjort i EUT).

([2]) EUT C, C/2024/1580, 5.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1580/oj.

skvot under ett visst tröskelvärde, enligt definitionen i detta direktiv. Målet att främja effektiva och robusta system för skattelättnad för överskjutande källskatt på hela den inre marknaden bör anses vara uppnått när medlemsstater som bibehåller sina nationella system för direktnedsättning uppfyller båda dessa kriterier enligt definitionen i detta direktiv. För det första hänger marknadskapitaliseringskriteriet samman med ekonomins storlek och den möjliga omfattningen av betalningar av utdelning. Låg marknadskapitalisering innebär låga utdelningsvolymer och därmed en lägre risk för skattefusk. Om en medlemsstat uppnår eller överskrider marknadskapitaliseringskvotens gräns under en viss tidsperiod bör de gemensamma reglerna i detta direktiv tillämpas och fortsätta att tillämpas, oaktat om dess marknadskapitaliseringskvot sjunker under den gränsen vid någon tidpunkt därefter. För det andra bör heltäckande system för direktnedsättning som gör det möjligt att tillämpa en lämplig skattesats vid tidpunkten för betalningen på ett enkelt och effektivt sätt anses vara likvärdiga med det system för direktnedsättning som fastställs i detta direktiv. Tillsammans kan dessa två kriterier säkerställa att investerare på hela den inre marknaden har tillgång till effektiva förfaranden för direktnedsättning i alla medlemsstater. För medlemsstater med en relativt liten aktiemarknad och de med ett tillräckligt effektivt nationellt system skulle krav på ändringar av dessa system inte anses vara proportionerliga. Eftersom de gemensamma reglerna i detta direktiv skulle täcka nästan hela den inre marknaden skulle dessutom en lämplig konvergensnivå uppnås.

(4) Detta direktiv harmoniserar tillgången till system för skattelättnad för investerare i alla medlemsstater genom att föreskriva ett gemensamt system för direktnedsättning och ett gemensamt system för snabb återbetalning samtidigt som medlemsstaterna fortfarande ges möjlighet att, på vissa villkor och med beaktande av skillnaderna i medlemsstaternas ekonomiers utveckling, behålla sina nationella system för direktnedsättning samtidigt som tillgången till system för skattelättnad i medlemsstaterna säkerställs. I vilket fall som helst, beroende på riskbedömningskriterierna, kan de berörda medlemsstater som anser det lämpligt att till exempel stärka sina instrument för att bekämpa skattebedrägeri och skattefusk tillämpa de verktyg som föreskrivs i detta direktiv.

(5) För att ett nationellt system för direktnedsättning ska kunna betraktas som heltäckande, bör det innefatta ett antal specifika centrala komponenter som fastställs i detta direktiv. Det bör ge fysiska personer eller enheter som har rätt till sådan skattelättnad bred tillgång och erbjuda skattelättnad om den skattskyldige är berättigad till detta, utom vid underlåtenhet att lämna den information som begärs av medlemsstaten. I princip bör den begärda informationen inte gå utöver de data som avses i artiklarna 12, 13 eller 15. Det nationella systemet för direktnedsättning bör vara tillgängligt för både direkta och indirekta investeringar och bör inte ha några andra inträdeshinder än dem som anges i artikel 11.2. Det nationella systemet för direktnedsättning bör således inte bara ge rättslig möjlighet till skattelättnad, utan skattelättnad bör även de facto beviljas i de fall där skattebetalaren har rätt till detta. Det nationella systemet för direktnedsättning bör inte införa ytterligare skyldigheter, såsom ett parallellt rapporteringssystem. Medlemsstaten bör fastställa regler om ansvar för förlust av källskatteintäkter och sanktioner för överträdelser av nationella bestämmelser om systemet för direktnedsättning. När det gäller villkoret rörande marknadskapitaliseringskvoten bör Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (*Esma*) tillhandahålla de data som krävs i enlighet med de tekniska standarderna för tillsyn. Om en medlemsstat inte uppfyller eller inte längre uppfyller minst ett av villkoren om det heltäckande systemet för direktnedsättning och marknadskapitaliseringskvoten bör den införliva alla bestämmelser i detta direktiv i sin nationella lagstiftning.

(6) För att säkerställa ett proportionerligt tillvägagångssätt bör detta direktiv omfatta förfaranden för skattelättnad för överskjutande källskatt endast i de medlemsstater som tar ut källskatt på kontant utdelning eller utdelning i form av aktier med olika skattesatser beroende på den specifika investerarens skatterättsliga hemvist. I sådana fall måste medlemsstaterna bevilja skattelättnad om en högre skattesats har tillämpats i en situation där en lägre skattesats kan tillämpas. Medlemsstaterna bör även ha möjlighet att införa liknande förfaranden när det gäller betalningar av ränta till personer utan hemvist i landet på börsnoterade obligationer, för att effektivisera det relevanta förfarandet för skattelättnad och säkerställa en högre grad av efterlevnad av skattebetalarna. Medlemsstater som inte behöver förfaranden för skattelättnad i fråga om överskjutande källskatt på utdelning och ränta, beroende på vad som är tillämpligt, berörs inte av de förfaranden som avses i detta direktiv. Om skattelättnad för överskjutande källskatt behövs, och för att säkerställa en gemensam tillgång till skattelättnad för överskjutande källskatt, bör detta direktiv föreskriva ett gemensamt system för direktnedsättning och ett system för snabb återbetalning som ska genomföras av medlemsstaterna.

(7) Med tanke på att investerare kan befinna sig i vilken medlemsstat som helst, bör reglerna för ett gemensamt och elektroniskt intyg om skatterättslig hemvist gälla i alla medlemsstater. För att säkerställa att alla skattebetalare i unionen har tillgång till ett gemensamt, lämpligt och effektivt bevis på sin skatterättsliga hemvist, bör medlemsstaterna använda automatiserade förfaranden för utfärdande av intyg om skatterättslig hemvist för tillämpningen av ett system för direktnedsättning, ett heltäckande system för direktnedsättning, ett system för snabb återbetalning eller ett standardåterbetalningssystem för skattelättnad för överskjutande källskatt på utdelning som

betalas på börsnoterade aktier eller på ränta som betalas för börsnoterade obligationer, i tillämpliga fall. Dessutom bör elektroniska intyg om skatterättslig hemvist utfärdas i samma igenkännliga och godtagbara digitala form och med samma innehåll.

(8) För att öka effektiviteten bör det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist omfatta en maximal period av det kalenderår eller beskattningsår, t.ex. ett brutet beskattningsår eller ett beskattningsår som är längre än ett kalenderår, för vilket det utfärdas och bör förbli giltigt för att intyga hemvist för den period som omfattas. De utfärdande medlemsstaterna bör helt eller delvis kunna ogiltigförklara ett elektroniskt intyg om skatterättslig hemvist, om skattemyndigheterna har bevis för att den skattskyldige inte är bosatt i den utfärdande medlemsstaten under hela eller delar av den period som omfattas. För att möjliggöra en effektiv identifiering av unionsenheter bör det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist innehålla skatteregistreringsnumret eller, i avsaknad av detta, dvs. om den berörda medlemsstaten inte utfärdar sådana nummer för skattebetalare, en funktionell motsvarighet för skatteändamål. Om den myndighet som utfärdar det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist innehar sådana data bör det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist dessutom inkludera den europeiska unika identifieringskoden (EUID) eller identifieringskoden för juridiska personer (LEI) eller ett registreringsnummer för juridiska personer som är giltigt för hela den period som omfattas. Vidare, om det inte finns något skatteregistreringsnummer för en fysisk person på grund av att hemvistmedlemsstaten inte utfärdar sådana nummer för skattebetalare, bör användning av en funktionell motsvarighet för skatteändamål vara möjlig. De identifierare som används bör vara giltiga för hela den perioden som omfattas.

(9) Det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist bör i tillämpliga fall innehålla en hänvisning till det skatteavtal i förhållande till vilket en skattebetalare begär att den ska anses ha skatterättslig hemvist. För att det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist ska erkännas av källstaten som giltigt bevis på hemvist måste, om skattelättnad för överskjutande källskatt begärs enligt bestämmelserna i ett skatteavtal, det tillämpliga skatteavtalet anges på det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist. Det bör vara möjligt för den utfärdande myndigheten att välja att ange mer än ett tillämpligt skatteavtal på ett visst elektroniskt intyg om skatterättslig hemvist. Även om det i första hand är avsett för genomförandet av källskatteförfarandena kan det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist också ha ett bredare tillämpningsområde och användas för att bevisa skatterättslig hemvist för fall utöver källskatteförfaranden. Vid tillämpning av förfaranden för direktnedsättning bör det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist inte innehålla någon ytterligare information. Det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist är avsett att utfärdas endast en gång under kalenderåret eller en gång under beskattningsåret, även när samma skattebetalare vid flera tillfällen investerar i samma källstat, så länge den skattskyldiges skatterättsliga hemvist förblir densamma.

(10) För att uppnå målet om effektivare skattelättnad för överskjutande källskatt bör gemensamma förfaranden införas i unionen, vilka gör det möjligt att snabbt erhålla tydlig och säker information om investerarens identitet, särskilt när det gäller stora investerarbaser, dvs. när det gäller investeringar i börsnoterade värdepapper där det är svårt att identifiera de enskilda investerarna. Sådana förfaranden bör också möjliggöra tillämpning av den korrekta skattesatsen vid tidpunkten för betalningen (direktnedsättning) eller snabb återbetalning av överskjutande skattebelopp. Med tanke på att gränsöverskridande investeringar vanligtvis inbegriper en betalningskedja av finansiella mellanhänder bör relevanta förfaranden också möjliggöra spårning och identifiering av kedjan av förmedlare och därmed av intäktsflödet från emittenten av värdepapperet till den registrerade ägaren och information om den bakomliggande investeraren. De vanligaste typerna av investeringsarrangemang omfattar vanligtvis en depåbank eller en annan investeringsenhet, t.ex. en mäklare, som innehar värdepappren i sitt namn för den bakomliggande investerarens räkning. I sådana arrangemang är det den bakomliggande investeraren som skulle anses vara den registrerade ägaren av värdepappren. Medlemsstater som tillämpar källskatt på inkomster från värdepapper och ger skattelättnad för överskjutande källskatt och som inte har ett heltäckande system för direktnedsättning, eller som har en marknadskapitaliseringskvot som är lika med eller högre än det tröskelvärde som fastställs i detta direktiv, bör därför upprätta och upprätthålla ett nationellt register över de finansiella mellanhänder som har en betydande roll i betalningskedjan. När sådana finansiella mellanhänder väl har registrerats bör de vara skyldiga att rapportera information som de har tillgång till om de betalningar av utdelning eller ränta, i tillämpliga fall, som de hanterar. Den information som krävs bör begränsas till information som är nödvändig för att rekonstruera betalningskedjan och därför vara användbar för att förhindra risken för skattebedrägeri eller skattefusk, i den mån sådan information är tillgänglig för den rapporterande förmedlaren. Medlemsstater som tillämpar källskatt på ränta enligt olika räntesatser och behöver tillämpa liknande förfaranden för direktnedsättning, eller som har ett heltäckande system för direktnedsättning för betalningar av utdelning och som har en marknadskapitaliseringskvot under det tröskelvärde som fastställs i detta direktiv, kan också överväga att använda det etablerade nationella registret, beroende på vad som är tillämpligt.

(11) Eftersom de finansiella mellanhänder som oftast deltar i betalningskedjorna för värdepapper är stora institut enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ([3]) samt värdepapperscentraler som tillhandahåller källskatteombudstjänster, bör dessa enheter vara skyldiga att begära att de registreras i medlems-

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

staternas nationella register. Om sådana enheter bedriver verksamhet genom en eller flera filialer eller genom ett eller flera dotterbolag i en medlemsstat bör de ha rätt att fullgöra registreringsskyldigheten i var och en av källstaterna antingen som en certifierad finansiell mellanhand på gruppnivå eller på enskild filial- eller dotterföretagsnivå eller en kombination av dessa. Andra finansiella mellanhänder bör också ha rätt att begära att de registreras i medlemsstaternas nationella register efter eget gottfinnande. I båda situationerna, antingen med obligatorisk eller frivillig registrering, bör finansiella mellanhänder ha möjlighet att själva begära att de registreras eller låta sig företrädas av en annan finansiell mellanhand som ingår i samma grupp och som agerar för deras räkning i syfte att minimera den administrativa bördan och inverkan på hur de vill vara organiserade. Finansiella mellanhänder bör begära att de registreras genom att lämna in en begäran via den europeiska portalen för certifierade finansiella mellanhänder (*portalen*), vilken bör fungera som en gemensam kontaktpunkt. Sådana begäranden bör vidarebefordras till de berörda medlemsstaterna via portalen. Därefter bör medlemsstaterna fatta beslut om begäran om registrering. Portalen bör därför fungera som ett verktyg som återspeglar medlemsstaternas beslut om registrering av finansiella mellanhänder.

(12) Detta direktiv bör också innehålla regler om kraven för registrering i nationella register samt regler om avslag på sådan registrering. Om en begäran om registrering avslås bör finansiella mellanhänder fortfarande tillåtas att lämna in en ny begäran om registrering i ett senare skede, om skälen till avslaget har åtgärdats. När finansiella mellanhänder har registrerats bör de anses vara ”certifierade finansiella mellanhänder” i respektive medlemsstat och omfattas av skyldigheterna för certifierade finansiella mellanhänder enligt detta direktiv. Medlemsstaterna bör uppdatera portalen vad avser registrering av certifierade finansiella mellanhänder. Detta direktiv bör också innehålla regler om avregistrering av certifierade finansiella mellanhänder från det nationella registret eller om att neka dem möjligheten att begära skattelättnad. Om en medlemsstat beslutar att avregistrera en certifierad finansiell mellanhand från registret, nekar en certifierad finansiell mellanhand möjlighet att begära skattelättnad eller avslår en begäran om registrering bör medlemsstaten uppdatera portalen i enlighet med detta. Syftet med sådana uppdateringar är att göra det möjligt för medlemsstaterna att utvärdera de åtgärder som vidtagits, avregistreringen eller avslaget och ta dessa åtgärder i beaktning i samband med en eventuell framtida begäran om registrering från samma finansiella mellanhand i deras eget nationella register. De nationella reglerna i den berörda medlemsstaten är tillämpliga på de berörda parternas rättigheter och skyldigheter, inbegripet rätten till överklagande, i samband med beslut som fattas av en medlemsstat i samband med registrering och avregistrering från dess nationella register.

(13) För att säkerställa större transparens när det gäller identiteten och omständigheterna för den investerare som mottar en betalning av utdelning eller ränta samt när det gäller betalningsflödet från emittenten bör certifierade finansiella mellanhänder rapportera relevant information inom specifika tidsramar. Två rapporteringsalternativ bör tillhandahållas i detta direktiv: direkt och indirekt rapportering. Om rapporteringen är direkt bör en certifierad finansiell mellanhand rapportera direkt till den behöriga myndigheten i källstaten. Om rapporteringen är indirekt bör de certifierade finansförmedlarna tillhandahålla informationen längs betalningskedjan för värdepapper i tur och ordning och med avseende på dessa certifierade finansiella mellanhänders ställning i den betalningskedja för värdepapper som de ingår i. Resultatet bör vara att den informationen når källskatteombudet eller en utsedd certifierad finansiell mellanhand som rapporterar informationen till den behöriga myndigheten i källstaten. Dessa rapporterade data bör omfatta information om den berörda investerarens berättigande, men bör begränsas till den information som är tillgänglig för den rapporterande certifierade finansiella mellanhanden. Finansiella mellanhänder som inte är skyldiga att registrera sig som certifierade finansiella mellanhänder och som inte heller har valt att registrera sig som sådana bör inte ha några rapporteringsskyldigheter enligt detta direktiv. Information om betalningar som hanteras av förmedlare som inte är certifierade finansiella mellanhänder förblir dock relevant för en korrekt rekonstruktion av betalningskedjan innan de system för skattelättnad som fastställs i detta direktiv tillämpas.

(14) För att säkerställa att det inte finns några informationsluckor i betalningskedjan och för att göra det möjligt för investerare att få tillgång till förfarandena för skattelättnad, bör detta direktiv göra det möjligt för en certifierad finansiell mellanhand, oavsett om den certifierade finansiella mellanhanden är direkt involverad i en viss betalningskedja, att överta rollen som finansiell mellanhand inom den kedjan. Detta innebär att den certifierade finansiella mellanhanden bär de skyldigheter och det ansvar avseende informationsrapportering och det system för skattelättnad som en finansiell mellanhand skulle ha burit om den hade varit en certifierad finansiell mellanhandfinansiell mellanhand. Genom det arrangemanget mellan finansiella mellanhänder skulle skattemyndigheterna kunna erhålla all relevant information och på ett effektivt sätt sammanjämka information i hela betalningskedjan, och investerare skulle kunna få tillgång till systemet för skattelättnad, även i fall som inbegriper en finansiell mellanhand som varken är registrerad i en medlemsstat eller är bunden av skyldigheterna enligt detta direktiv.

(15) Detta direktiv bör inte hindra certifierade finansiella mellanhänder från att utkontraktera uppgifter som rör fullgörandet av deras skyldigheter enligt detta direktiv. Därför bör en certifierad finansiell mellanhandcertifierad finansiell mellanhand tillåtas att förlita sig på en tredje part för att fullgöra de relevanta skyldigheterna i fråga om källskatteförfaranden. I vilket fall som helst bör ansvaret för de skyldigheterna ligga kvar hos den certifierade finansiella mellanhand som har utkontrakterat sitt ansvar.

(16) För att kapitalmarknadsunionen ska bli mer effektiv och konkurrenskraftig bör förfarandena för skattelättnad för överskjutande källskatt på inkomster från värdepapper underlättas och påskyndas, om relevanta certifierade finansiella mellanhänder har tillhandahållit tillräcklig information, inbegripet om investerarens identitet. Relevanta certifierade finansiella mellanhänder är alla de certifierade finansiella mellanhänder i betalningskedjan för värdepapper som befinner sig mellan investeraren och emittenten av värdepappren och som kan bli skyldiga att lämna information om betalningar som gjorts av icke-certifierade finansiella mellanhänder i kedjan. Med hänsyn till de olika tillvägagångssätten i de olika medlemsstaterna bör två typer av förfaranden föreskrivas: för det första, ett system för direktnedsättning där den korrekta skattesatsen tillämpas direkt vid tidpunkten för innehållandet och, för det andra, ett system för snabb återbetalning där en begäran om återbetalning lämnas in av den certifierade finansiella mellanhanden och behandlas av skattemyndigheten i källstaten inom en fastställd tidsfrist som föreskrivs i detta direktiv. Om sådana återbetalningar inte behandlas inom den tidsfristen bör dröjsmålsränta tillämpas om de nationella reglerna föreskriver detta. Medlemsstater som tillämpar kapitel III i detta direktiv bör kunna införa ett system för direktnedsättning eller ett system för snabb återbetalning eller en kombination av dessa för att säkerställa att minst ett system är tillgängligt för alla investerare, i enlighet med kraven i detta direktiv. En medlemsstat som valt att använda en sådan kombination bör kunna begränsa användningen av ett system till specifika fall, såsom lågriskscenarier, förutsatt att det andra systemet förblir tillgängligt för alla andra fall som omfattas av detta direktiv. De som erhåller betalningar som inte omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv, såsom utdelning från börsnoterade företag som betalas till registrerade ägare med skatterättslig hemvist i källstaten, utdelning från onoterade företag eller ränta om en medlemsstat inte har valt att tillämpa detta direktiv på räntebetalningar, kan fortfarande ha rätt att begära skattelättnad för överskjutande källskatt enligt ett nationellt system för direktnedsättning eller återbetalning som är tillämpligt på motsvarande förfaranden.

(17) Om relevanta krav i detta direktiv inte uppfylls för betalningar som omfattas av direktivet, eller om den berörda investeraren så önskar, bör medlemsstaterna tillämpa förfaranden för direktnedsättning på grundval av ett nationellt standardåterbetalningssystem som en reservrutin till de snabbförfaranden som fastställs i detta direktiv. Investerare som har rätt till skattelättnad eller deras befullmäktigade ombud bör kunna återkräva den överskjutande källskatt som betalats i en medlemsstat endast om den certifierade finansiella mellanhanden inte har använt sig av systemet för direktnedsättning eller systemet för snabb återbetalning.

(18) Om det finns risk för skattebedrägeri eller skattefusk bör medlemsstaterna kunna verkställa bedrägeribekämpningsåtgärder och genomföra grundliga utredningar innan de behandlar en begäran om snabb återbetalning. För att göra detta bör medlemsstaterna på vissa villkor ha rätt att avslå en begäran om återbetalning. De villkoren bör omfatta fall där kraven för en sådan begäran inte är uppfyllda eller där betalningskedjan inte kan rekonstrueras. Det bör även vara möjligt att avslå en begäran om återbetalning om en medlemsstat beslutar att inleda ett kontrollförfarande eller en skatterevision på grundval av riskbedömningskriterier. Det bör vara möjligt att genomföra dessa kontrollförfaranden eller skatterevisioner i alla fall som konstateras utgöra en risk för skattebedrägeri eller skattefusk.

(19) För att skydda systemen för skattelättnad för överskjutande källskatt bör de medlemsstater som för ett nationellt register också kräva att certifierade finansiella mellanhänder kontrollerar att investerare som vill begära skattelättnad är berättigade till det. I synnerhet bör certifierade finansiella mellanhänder samla in den berörda investerarens intyg om skatterättslig hemvist och en förklaring om att investeraren har rätt till direktnedsättning i enlighet med källstatens nationella regler eller ett skatteavtal och, om så krävs av källstaten, en förklaring om att investeraren är den faktiska betalningsmottagaren i fråga om utdelning eller ränta i enlighet med källstatens nationella regler eller ett skatteavtal enligt beskrivningen i kommentaren om artikel 10 eller 11 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet. Källstaterna bör således ha möjlighet att kräva en försäkran om verkligt huvudmannaskap.

(20) Certifierade finansiella mellanhänder bör vara skyldiga att kontrollera den tillämpliga källskattesatsen på grundval av investerarens specifika omständigheter och ange huruvida de känner till eventuella finansiella arrangemang som omfattar de underliggande värdepappren och som inte har avvecklats, löpt ut eller på annat sätt avslutats före ex-dagen. I det sammanhanget bör skyldigheten förstås på så sätt att den certifierade finansiella mellanhand som står närmast investeraren, dvs. dennes kund, bör vidta rimliga åtgärder för att utföra sådana kontroller i god tro.

Certifierade finansiella mellanhänder bör till exempel kontrollera om informationen i det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist eller dess motsvarighet eller informationen i investerarens förklaring inte motsäger den information som dessa certifierade finansiella mellanhänder samlat in om sina kunder inom ramen för sin normala affärsverksamhet. Sådan information inbegriper investerarens kontouppgifter och annan information som de kan ha samlat in i samband med efterlevnaden av tillämpliga regler om ”kundkännedom”. Certifierade finansiella mellanhänder bör därför inte vara skyldiga att utföra ytterligare kontroller eller begära och samla in ytterligare information från sina kunder. Dessutom bör investeraren vara skyldig att informera den finansiella mellanhanden om alla förändringar av sina relevanta omständigheter. Medlemsstaterna bör få tillåta att krav på kundkontroll genomförs årligen, såvida inte den certifierade finansiella mellanhanden vet eller bör veta att omständigheterna har förändrats eller att informationen är felaktig eller otillförlitlig.

(21) Tillämpningen av förfarandena för direktnedsättning enligt detta direktiv kräver att villkoret att den registrerade ägaren, som antingen är en fysisk person eller en enhet och har rätt att ta emot utdelningen eller räntan som innehavare av värdepappren, också är den person som har rätt till direktnedsättning i enlighet med källstatens nationella regler eller ett skatteavtal, beroende på vad som är tillämpligt. Om den registrerade ägaren även har rätt till skattelättnad bör endast bestämmelserna om direktinvesteringar tillämpas. I situationer där den registrerade ägaren och den person som är berättigad till skattelättnad inte är samma person eller enhet bör dock bestämmelserna om indirekta investeringar tillämpas. Bestämmelserna om indirekta investeringar medger skattelättnad i fall där vissa företag för kollektiva investeringar eller deras investerare kan ha rätt till skattelättnad men inte är registrerad ägare, eftersom värdepappren innehas av en annan juridisk person eller av ett skattemässigt transparent företag för kollektiva investeringar. Bestämmelserna om indirekta investeringar säkerställer att legitima investerare har tillgång till förfaranden enligt detta direktiv. Begreppet företag för kollektiva investeringar bör därför anses inkludera företag för kollektiva investeringar som har rätt till skattelättnad för överskjutande källskatt för egen räkning samt företag för kollektiva investeringar där investerare som innehar aktier i ett företag för kollektiva investeringar har rätt till skattelättnaden på grundval av källstatens nationella regler eller ett skatteavtal. När den certifierade finansiella mellanhanden är involverad i indirekta investeringar bör den fortfarande vara skyldig att uppfylla kraven på tillbörlig aktsamhet. Dessutom bör det vara möjligt att hålla den certifierade finansiella mellanhanden ansvarig om det förekommer förlust av skatteintäkter.

(22) Det kan konstateras att finansiella arrangemang kan användas för att helt eller delvis överlåta ägandet av ett värdepapper eller relevanta investeringsrisker. Det har också förekommit fall där sådana arrangemang har använts i samband med utdelningsarbitrage och företagsplundring, såsom cum-ex- och cum-cum-förfarandena, där det enda syftet varit att erhålla återbetalning i de fall då det inte funnits någon rätt till återbetalning eller att öka det återbetalningsbelopp som en investerare haft rätt till. Det bör vara möjligt att betrakta sådana arrangemang som terminskontrakt, repor, utlåning och inlåning av värdepapper, köp- och återförsäljningstransaktioner eller sälj- och återköpstransaktioner, derivat, marginalutlåning och differenskontrakt som finansiella arrangemang i fall där de innebär en tillfällig eller permanent uppdelning mellan den fysiska person eller den enhet som bär de ekonomiska riskerna med investeringen och den lagliga ägaren av aktien eller de underliggande rättigheterna. Dessa exempel är inte uttömmande.

(23) Vid finansiella arrangemang förutsätts vidare att äganderätten till värdepappren inte överförs till köparen eller låntagaren om den ekonomiska risken kvarstår hos säljaren eller långivaren av värdepappren genom rättsliga transaktioner såsom värdepapperslån, optioner eller terminskontrakt. Det bör vara möjligt att betrakta alla arrangemang enligt vilka utdelning kompenseras mellan de berörda parterna som ett finansiellt arrangemang. De berörda parterna kompenseras inte alltid kontant utan kan också kompenseras på mer indirekta sätt, såsom genom skillnader i priser på värdepapper eller derivat. Information om finansiella arrangemang är nödvändig för att skattemyndigheterna ska kunna bekämpa skattebedrägeri och skattefusk. När sådan information rapporteras direkt bör den endast krävas från de certifierade finansiella mellanhänder som på grund av sin position i kedjan kan ha varit direkt involverade i det relevanta finansiella arrangemanget, vilket kommer att vara fallet för de certifierade finansiella mellanhänder som begär skattelättnaden. När sådan information rapporteras indirekt bör informationen om finansiella arrangemang rapporteras av den registrerade ägarens certifierade finansiella mellanhand. I sådana fall bör den informationen rapporteras längs betalningskedjan för värdepapper i tur och ordning med den effekten att den i slutändan når källskatteombudet eller en utsedd certifierad finansiell mellanhandcertifierad finansiell mellanhand. Det innebär att andra rapporterande certifierade finansiella mellanhänder måste överföra informationen om dessa finansiella arrangemang till källskatteombudet eller en utsedd certifierad finansiell mellanhandcertifierad finansiell mellanhand, även om dessa rapporterande certifierade finansiella mellanhänder inte är direkt involverade i det relevanta finansiella arrangemanget. Rapportering on finansiella arrangemang bör inte krävas när det gäller obligationer och räntebetalningar.

(24) Medlemsstaterna bör kunna begränsa användningen av systemet för direktnedsättning eller systemet för snabb återbetalning i fall som innebär en förhöjd risk för skattebedrägeri och skattefusk. Det är därför lämpligt att upprätta en förteckning över sådana fall där medlemsstaterna har möjlighet att utesluta en begäran om skattelättnad och

genomföra ytterligare kontroller. För att ta hänsyn till skillnaderna mellan nationella rättssystem och, i synnerhet, bedömningar av skatterisk, bör upprättandet av en sådan förteckning inte vara obligatorisk, och medlemsstaterna bör ha rätt att själva avgöra vilka av dessa fall som bör omfattas av standardåterbetalningssystemet. Medlemsstaterna bör säkerställa att de nationella regler som införlivar detta direktiv inte tillåter direktnedsättning eller snabb återbetalning i fall som enligt medlemsstaterna innebär en förhöjd risk. Sådana åtgärder skulle säkerställa att skattemyndigheterna är bättre rustade att bekämpa fusk, eftersom de skulle ha möjlighet att utföra ytterligare kontroller för att avgöra om en begäran om skattelättnad är berättigad och ska beviljas. Ett tröskelvärde som är kopplat till ett bruttoutdelningsbelopp är en sådan åtgärd. Detta tröskelvärde bör beräknas per registrerad ägare, eller per investerare som har rätt till skattelättnad för överskjutande källskatt om den registrerade ägaren är ett företag för kollektiva investeringar eller en utsedd juridisk person för ett sådant företag. Detta tröskelvärde bör inte tillämpas i fall där ett företag för kollektiva investeringar som är etablerat och regleras i unionen eller har en förvaltare som är etablerad och regleras i unionen, en medlemsstats lagstadgade pensionssystem eller ett tjänstepensionsinstitut som är registrerat eller auktoriserat i en medlemsstat i enlighet med artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 ([4]) har rätt till skattelättnaden. Dessa företag, system och institut är starkt reglerade och står under tillsyn av de nationella behöriga myndigheterna och är föremål för robusta interna kontroller. Genom sådan reglering och tillsyn efterlevs relevanta bestämmelser och risken för skattebedrägeri och skattefusk minimeras.

(25) Det finns dock fall där skattebetalare skulle kunna begära den reducerade källskattesatsen på grundval av unionsrättsakter som genomförts via nationella regler. Detta skulle normalt vara fallet när nationell rätt säkerställer att etableringsfrihet eller fri rörlighet för kapital beviljas i jämförbara inhemska och icke-inhemska situationer, eller när ett direktiv införlivas. Sådana fall kan kräva att kontroller utförs, särskilt för att bedöma om situationerna är jämförbara och om den nationella rätten är tillämplig i gränsöverskridande situationer. Om sådana kontroller krävs, bör det vara möjligt för medlemsstaterna att hantera dessa fall inom ramen för sina befintliga nationella system för direktnedsättning, vilket leder till skattelättnad för överskjutande källskatt på snabbaste och säkraste sätt.

(26) Med tanke på den viktiga roll som certifierade finansiella mellanhänder har när det gäller att rapportera fullständig och korrekt information till grund för direktnedsättning eller återbetalning av källskatt, är det lämpligt att medlemsstaternas nationella regler åtminstone innehåller regler enligt vilka certifierade finansiella mellanhänder kan hållas ansvariga för den fullständiga eller partiella förlust av källskatteintäkter som uppkommit på grund av att de helt eller delvis underlåtit att uppfylla de viktigaste skyldigheterna i detta direktiv. Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att i sin nationella rätt fastställa strikt och solidariskt ansvar för certifierade finansiella mellanhänder som begär skattelättnad. Dessutom bör andra ansvarsaspekter även fortsättningsvis regleras fullt ut genom medlemsstaternas nationella regler. Till dessa andra aspekter hör källskatteombud som agerar solidariskt och som inte agerar som certifierade finansiella mellanhänder och situationer som rör antingen direkt eller indirekt ansvar för registrerade ägare och investerare som lämnar ofullständig eller felaktig information till certifierade finansiella mellanhänder. I detta direktiv fastställs inte ansvarsreglerna för standardåterbetalningssystemet.

(27) För att säkerställa de tillämpliga reglernas ändamålsenlighet bör medlemsstaterna fastställa regler om sanktioner tillämpliga på överträdelser av nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

(28) Ett korrekt införlivande av detta direktiv i varje berörd medlemsstat är avgörande för främjandet av kapitalmarknadsunionen som helhet samt för skyddet av medlemsstaternas skatteintäkter. Medlemsstaterna bör därför regelbundet förse kommissionen med statistisk information om genomförandet och kontrollen av efterlevnaden inom sina territorier av nationella åtgärder som antagits i enlighet med detta direktiv. Kommissionen bör göra en utvärdering på grundval av information från medlemsstaterna och andra tillgängliga data för att utvärdera hur effektiva de tillämpliga reglerna är. I det sammanhanget bör kommissionen överväga behovet av att uppdatera de regler som införs genom detta direktiv.

(29) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv, särskilt när det gäller det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist, portalen, den finansiella mellanhandens rapportering, förklaringen om registrerad ägare och begäran om skattelättnad enligt detta direktiv, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter att anta

([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 354, 23.12.2016, s. 37).

standardformulär med ett begränsat antal komponenter, inbegripet språkordningen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([5]).

(30) Kommissionens behandling av personuppgifter inom ramen för detta direktiv bör vara förenlig med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ([6]). Den personuppgiftsbehandling som föreskrivs i det här direktivet har även som syfte att tjäna allmänintresset, närmare bestämt beskattning, och de ytterligare ändamålen att bekämpa skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt, trygga skatteintäkterna och främja rättvis beskattning, vilket ökar möjligheterna till social, politisk och ekonomisk delaktighet i medlemsstaterna. För en korrekt tillämpning av detta direktiv och för att skydda dessa mål av allmänt intresse bör medlemsstaterna därför ha möjlighet att begränsa omfattningen av vissa registrerades rättigheter enligt förordning (EU) 2016/679. Sådana begränsningar bör dock inte gå utöver vad som är absolut nödvändigt för att uppnå dessa mål. När det gäller den ytterligare information som kan krävas enligt detta direktiv för att bevisa den skattskyldiges skatterättsliga hemvist, bör insamlingen av sådan information om en fysisk person anses vara begränsad till identifiering av den fysiska personen.

(31) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av de berörda transaktionernas gränsöverskridande karaktär och behovet av att minska efterlevnadskostnaderna på den inre marknaden som helhet, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(32) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ([7]) och avgav ett yttrande den 8 augusti 2023,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Innehåll

I detta direktiv fastställs regler för

a) medlemsstaternas utfärdande av ett elektroniskt intyg om skatterättslig hemvist, och

b) förfarandet för att bevilja skattelättnad för överskjutande källskatt som kan tas ut av en medlemsstat på utdelning på börsnoterade aktier och, i tillämpliga fall, på ränta på börsnoterade obligationer som betalas till registrerade ägare med skatterättslig hemvist utanför den medlemsstaten.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Kapitlen I och IV ska tillämpas på alla medlemsstater. Kapitel II ska tillämpas på alla medlemsstater med avseende på alla fysiska personer och enheter som har skatterättslig hemvist i deras jurisdiktion.

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

2. Kapitel III ska bli tillämpligt på alla medlemsstater som beviljar skattelättnad för överskjutande källskatt på utdelning som betalas på börsnoterade aktier som emitterats av en enhet med hemvist i deras jurisdiktion, om

a) de inte har ett heltäckande system för direktnedsättning som är tillämpligt på sådan överskjutande källskatt, eller

b) om deras marknadskapitaliseringskvot, såsom den anges i de fyra senaste offentliggöranden från Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (*Esma*) som finns tillgängliga den 31 december 2028, är lika med eller högre än 1,5 % för vart och ett av de fyra på varandra följande åren.

3. En medlemsstat som har ett heltäckande system för direktnedsättning som är tillämpligt på överskjutande källskatt på utdelning som betalas på börsnoterade aktier som emitterats av en person med hemvist i dess jurisdiktion får välja att tillämpa kapitel III om dess marknadskapitaliseringskvot, såsom den anges i de fyra senaste offentliggöranden från Esma som finns tillgängliga den 31 december 2028, är lägre än 1,5 % för minst ett av de fyra på varandra följande åren.

4. En medlemsstat ska tillämpa kapitel III inom fem år efter det fjärde offentliggörandet i följd av data från Esma som visar att den medlemsstatensmarknadskapitaliseringskvot nådde eller överskred 1,5 % under vart och ett av de fyra på varandra följande åren.

5. En medlemsstat som beviljar skattelättnad för överskjutande källskatt på ränta som betalas för börsnoterade obligationer som emitterats av en person med hemvist i dess jurisdiktion får tillämpa kapitel III.

6. När kapitel III blir tillämpligt på en medlemsstat i enlighet med punkterna 2 eller 4 i denna artikel ska det fortsätta att vara tillämpligt på den medlemsstaten, oberoende av om villkoren som beviljande fortsatt uppfylls eller inte.

Om en medlemsstat väljer att tillämpa kapitel III enligt punkt 3 i denna artikel ska detta val vara oåterkalleligt.

Artikel 3

Definitioner

1. I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *överskjutande källskatt*: skillnaden mellan den källskatt som en medlemsstat tar ut på betalningar av utdelning eller ränta från värdepapper till ägare utan hemvist i landet genom tillämpning av den allmänna inhemska skattesatsen och den lägre källskatt som medlemsstaten tillämpar på samma utdelning eller ränta i enlighet med ett skatteavtal eller specifika nationella regler, beroende på vad som är tillämpligt.

2. *börsnoterad aktie*: aktie som tagits upp till handel på en reglerad marknad eller som handlas på en multilateral handelsplattform.

3. *börsnoterad obligation*: en obligation som tagits upp till handel på en reglerad marknad eller som handlas på en multilateral handelsplattform eller en organiserad handelsplattform.

4. *finansiell mellanhand*: något av följande som ingår i betalningskedjan för värdepapper mellan den enhet som emitterar värdepapper och den registrerade ägare som tar emot betalningar för sådana värdepapper.

   a) en värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 ([8]),

   b) ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013,

   c) ett värdepappersföretag,

   d) en filial till någon av de enheter som nämns under punkt a, punkt b eller punkt c, eller,

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1).

e) en juridisk person i ett tredjeland som har auktoriserats under jämförbar lagstiftning i ett tredjeland att tillhandahålla tjänster som är jämförbara med dem som tillhandahålls av någon av de enheter som nämns i punkt a, b eller c, eller en filial till en sådan juridisk person.

5. *certifierad finansiell mellanhandcertifierad finansiell mellanhand*: en finansiell mellanhand som är registrerad i ett nationellt register såsom avses i artikel 5.

6. *enhet*: en juridisk person eller en juridisk konstruktion, inbegripet men inte begränsat till ett bolag, ett handelsbolag, en trust eller en stiftelse.

7. *företag för kollektiva investeringar*: ett företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), en EU-baserad AIF-fond, eller en alternativ investeringsfond som förvaltas av en EU-baserad AIF-förvaltare, eller något annat företag för kollektiva investeringar som, på grundval av källstatens nationella regler eller på grundval av ett skatteavtal, har rätt till skattelättnad för överskjutande källskatt, eller ett företag för kollektiva investeringar vars bakomliggande investerare har rätt till sådan skattelättnad som kan begäras för deras räkning, utom sådana företag för kollektiva investeringar som är eller vars förvaltare eller förvaringsinstitut är etablerade i ett tredjeland som förts upp i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet eller förtecknas i tabell I i bilagan till kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1675 ([9]),

8. *tjänstepensionsinstitut*: ett tjänstepensionsinstitut enligt definitionen i artikel 6.1 i direktiv (EU) 2016/2341.

9. *EUID*: den europeiska unika identifieringskod som avses i artikel 16 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 ([10]).

10. *skatteregistreringsnummer* eller *TIN*: en registrerad ägares unika identifikationskod för skatteändamål i en medlemsstat.

11. *förfarande för direktnedsättning*: ett förfarande genom vilket en registrerad ägare som erhåller utdelning eller ränta från värdepapper som kan vara föremål för överskjutande källskatt beviljas skattelättnad för eller får sådan överskjutande källskatt återbetald.

12. *behörig myndighet*: den myndighet som har utsetts av en medlemsstat i enlighet med artikel 5, inbegripet varje person som i enlighet med nationella regler auktoriserats av en sådan myndighet att agera på dess vägnar vid tillämpningen av detta direktiv.

13. *värdepapper*: en börsnoterad aktie eller börsnoterad obligation.

14. *depåbevis*: finansiella instrument som kan bli föremål för handel på en medlemsstats eller ett tredjelands kapitalmarknad och som innebär äganderätt till värdepapper från en emittent i unionen samtidigt som de handlas på en handelsplats i en medlemsstat eller ett tredjeland och handlas oberoende av emittentens värdepapper.

15. *stort institut*: ett stort institut enligt definitionen i artikel 4.1.146 i förordning (EU) nr 575/2013.

16. *grupp*: en grupp enligt definitionen i artikel 2.12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG ([11]).

17. *källskatteombud*: en enhet som har ansvar inom ramen för eller som har bemyndigats i enlighet med källstatens nationella regler att dra av källskatt på betalningen av utdelning eller ränta på värdepapper och föra över sådan källskatt till skattemyndigheten i källstaten.

([9]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1675 av den 14 juli 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 genom identifiering av högrisktredjeländer med strategiska brister (EUT L 254, 20.9.2016, s. 1).

([10]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (EUT L 169, 30.6.2017, s. 46).

([11]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).

18. *registreringsdag*: det datum, fastställt av emittenten av ett värdepapper, då identiteten på innehavaren av värdepappret och de rättigheter som följer därav ska fastställas på grundval av de avvecklade positioner som registrerats i den finansiella mellanhandens bokföring genom registrering i kontobaserad form vid stängningen av handeln.

19. *avveckling*: slutförande av en värdepapperstransaktion, när den utförs, i syfte att reglera förpliktelsen mellan parterna i en transaktion genom överföring av kontantmedel eller värdepapper eller bådadera, enligt definitionen i artikel 2.1.7 i förordning (EU) nr 909/2014.

20. *registrerad ägare*: varje fysisk person eller enhet som har rätt att erhålla utdelning eller ränta på värdepapper som är föremål för källskatt i en medlemsstat, i egenskap av innehavare av värdepappren på registreringsdagen, utan att det påverkar de justeringar av transaktioner för vilka avveckling pågår vilka skulle kunna göras i enlighet med källstatens nationella regler, och som inte är en finansiell mellanhand som agerar för andras räkning med avseende på denna utdelning eller ränteinkomst.

21. *investeringskonto*: det konto eller de konton som finansiella mellanhänder tillhandahåller registrerade ägare via vilka deras värdepapper innehas eller registreras.

22. *kontantkonto*: det konto eller de konton till vilka betalningarna avseende de värdepapper som innehas eller registreras på investeringskontot görs.

23. *ex-dag*: det datum från och med vilket aktierna handlas utan de rättigheter som följer av aktieinnehavet, däribland rätten att delta i och rösta vid en bolagsstämma, i förekommande fall.

24. *betalningsdag*: det datum då betalningen avseende utdelning från en börsnoterad aktie eller ränta från en börsnoterad obligation ska göras till förmån för den registrerade ägaren.

25. *finansiellt arrangemang*: varje arrangemang eller serie av arrangemang eller avtalsenlig förpliktelse genom vilken

    a) någon del av äganderätten till en börsnoterad aktie, på vilken utdelning betalas, överförs eller kan överföras, antingen permanent eller tillfälligt, till en närstående eller oberoende part, eller

    b) utdelningen betalas helt eller delvis, mellan närstående eller oberoende parter, i kontanter eller i någon annan form.

26. *betalningskedja för värdepapper*: den sekvens av finansiella mellanhänder som hanterar betalningen av utdelning eller ränta på värdepapper mellan emittenten av värdepappren och en registrerad ägare till vilken utdelning eller ränta på sådana värdepapper betalas och som inbegriper mäklare som är värdepappersföretag som är auktoriserade enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ([12]), eller kreditinstitut som är auktoriserade enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ([13]), när de tillhandahåller en eller flera investeringstjänster eller bedriver investeringsverksamhet, samt juridiska personer från ett tredjeland som är auktoriserade enligt jämförbara lagar i ett tredjeland där de har sin hemvist, när de tillhandahåller investeringstjänster eller bedriver investeringsverksamhet.

27. *skatteavtal*: ett avtal eller en konvention som är tillämpligt mellan två eller fler jurisdiktioner och som föreskriver undanröjande av dubbelbeskattning av inkomst och, i tillämpliga fall, kapital.

28. *källstatkällstat*: den medlemsstat där emittenten av värdepapperet som betalar utdelning eller ränta har sin hemvist.

29. *system för snabb återbetalning*: ett system där betalning av utdelning eller ränta görs med beaktande av den allmänna inhemska källskattesatsen följt av en begäran om återbetalning av den överskjutande källskatten inom den tidsfrist som anges i artikel 14.

30. *system för direktnedsättning*: ett system där den lämpliga källskattesatsen, i enlighet med tillämpliga nationella regler eller internationella avtal, såsom det relevanta skatteavtalet, tillämpas vid tidpunkten för betalning av utdelning eller ränta.

([12]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

([13]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

31. *heltäckande system för direktnedsättning*: ett system för direktnedsättning som tillämpas av en medlemsstat och som uppfyller samtliga följande villkor:

a) Det ger tillgång till skattelättnad för varje fysisk person eller enhet som har rätt till skattelättnad i enlighet med källstatkällstatens nationella regler eller ett skatteavtal, beroende på vad som är tillämpligt.

b) Det beviljar skattelättnad för varje fysisk person eller enhet enligt led a på betalningsdagen, utom i fall av underlåtenhet att lämna den information som begärs av medlemsstaten som tillämpar en sådan skattelättnad.

c) Medlemsstaten utesluter inte begäranden om skattelättnad utom under sådana omständigheter som anges i artikel 11.2.

d) Utom under de omständigheter som anges i artikel 11.2 varken kräver medlemsstaten ytterligare information från eller inför ytterligare skyldigheter för den fysiska person eller enhet som har rätt till skattelättnaden eller för en annan finansiell mellanhand än källskatteombudet, utöver kravet på den information och de skyldigheter som anges i artiklarna 12, 13 och 15, beroende på vad som är tillämpligt.

e) Medlemsstaten har fastställt regler om ansvar för hela eller delar av den förlust av källskatteintäkter som medlemsstaten ådragit sig till följd av tillämpningen av systemet för direktnedsättning.

f) Medlemsstaten har fastställt regler om effektiva, proportionerliga och avskräckande sanktioner för överträdelser av nationella bestämmelser om systemet för direktnedsättning.

32. *marknadskapitalisering*: det totala värdet av de börsnoterade aktierna för de företag vilkas aktier tagits upp till handel på en reglerad marknad er som handlas på en multilateral handelsplattform i en medlemsstat i enlighet med de uppgifter som Esma årligen offentliggör.

33. *marknadskapitaliseringskvot*: kvoten, uttryckt som en procentandel, under ett givet år mellan en medlemsstats marknadskapitalisering den 31 december och unionens totala marknadskapitalisering den 31 december.

34. *standardåterbetalningssystem*: ett system där betalning av utdelning eller ränta görs med beaktande av den allmänna inhemska källskattesatsen följt av en begäran om återbetalning av den överskjutande källskatt som inte omfattas av det förfarande som anges i artikel 14.

35. *värdepappersföretag*: ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i direktiv 2014/65/EU.

36. *fondföretag*: ett fondföretag enligt definitionen i artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EC ([14]).

37. *EU-baserad AIF-fond*: en EU-baserad AIF-fond enligt definitionen i artikel 4.1 k i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU ([15]).

38. *EU-baserad AIF-förvaltare*: en förvaltare av alternativa investeringsfonder enligt definitionen i artikel 4.1 l i direktiv 2011/61/EU.

2. Vid tillämpning av punkt 1.2 och 1.3 i denna artikel avses med *reglerad marknad*, *multilateral handelsplattform* och *organiserad handelsplattform* en reglerad marknad, en multilateral handelsplattform och en organiserad handelsplattform enligt definitionerna i artikel 4.1.21, 4.1.22 respektive 4.1.23 i direktiv 2014/65/EU.

3. Vid tillämpning av punkt 1.20 får källstaterna i enlighet med sina nationella regler betrakta innehavaren av depåbevis som den registrerade ägaren i stället för innehavaren av de underliggande värdepappren, som om innehavaren av depåbevis hade investerat direkt i dessa värdepapper.

([14]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

([15]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

KAPITEL II

Elektroniskt intyg om skatterättslig hemvist

Artikel 4

Elektroniskt intyg om skatterättslig hemvist

1. Medlemsstaterna ska föreskriva en automatiserad process för att utfärda elektroniska intyg om skatterättslig hemvist till fysisk person eller enheter som anses ha sin skatterättsliga hemvist i deras jurisdiktion.

2. Om inte annat följer av punkt 4 ska medlemsstaterna, inom 14 kalenderdagar från inlämnandet av en begäran, utfärda det elektroniska intyget på grundval av den information som den utfärdande myndigheten har kännedom om på datumet för utfärdandet. Det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist ska uppfylla de tekniska kraven i bilaga I och innehålla följande information:

a) Om den skattskyldige är en fysisk person: för- och efternamn, födelsedatum och skatteregistreringsnummer eller, i avsaknad av detta, en funktionell motsvarighet som används för skatteändamål.

b) Om den skattskyldige är en enhet: namn, skatteregistreringsnummer eller, i avsaknad av detta, en funktionell motsvarighet som används för skatteändamål, och, i förekommande fall, den europeiska unika identifieringskoden (EUID) eller identifieringskoden för juridiska personer (LEI) eller ett registreringsnummer för juridiska personer som är giltigt för hela den period som omfattas av det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist.

c) Den skattskyldiges adress.

d) Datum för utfärdande av det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist,

e) Den tidsperiod som omfattas.

f) Den skattemyndighet som utfärdar det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist.

g) Ett eller flera skatteavtal som den skattskyldige i tillämpliga fall åberopar till stöd för sin begäran om att anses ha skatterättslig hemvist i den utfärdande medlemsstaten.

h) Eventuell ytterligare information som behövs för att bevisa den skattskyldiges skatterättsliga hemvist i den mån det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist inte ska användas för skattelättnad för överskjutande källskatt inom unionen.

3. Det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist ska

a) omfatta en period som inte överstiger det kalenderår eller det beskattningsår för vilket det utfärdas, beroende på vad som är tillämpligt i den utfärdande medlemsstaten, och

b) vara giltigt för intygande av hemvist för den period som omfattas, såvida inte den medlemsstat som utfärdar det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist har bevis för att den person som intyget avser inte har sin skatterättsliga hemvist i dess jurisdiktion under hela eller delar av den perioden och den medlemsstaten helt eller delvis ogiltigförklarar intyget.

4. Om det krävs mer än 14 kalenderdagar för att kontrollera en viss skattebetalares skatterättsliga hemvist ska medlemsstaten informera den fysiska person eller enhet som begär det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist om den ytterligare tid som behövs och orsakerna till förseningen.

5. Medlemsstaterna ska erkänna ett elektroniskt intyg om skatterättslig hemvist som utfärdats av en annan medlemsstat som bevis på att en skattebetalare har hemvist i den andra medlemsstaten i enlighet med punkt 3, utan att det påverkar medlemsstaternas möjlighet att bevisa att den skattskyldige har skatterättslig hemvist inom sin jurisdiktion.

6. En medlemsstat ska vidta lämpliga åtgärder för att kräva att en fysisk person eller enhet som anses ha sin skatterättsliga hemvist i dess jurisdiktion informerar den skattemyndighet som utfärdar det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist om alla ändringar som skulle kunna påverka giltigheten för eller innehållet i det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist.

7. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att ett elektroniskt intyg om skatterättslig hemvist tillhandahålls, om bevis på skatterättslig hemvist krävs av en fysisk person eller enhet som anses ha skatterättslig hemvist i en medlemsstat för att kunna ansöka om direktnedsättning eller snabb återbetalning för att få skattelättnad för

överskjutande källskatt på utdelning som betalas på börsnoterade aktier eller, i tillämpliga fall, ränta som betalas för börsnoterade obligationer som emitterats av en person med hemvist i deras jurisdiktion.

8. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa standardiserade elektroniska formulär för utfärdande av ett elektroniskt intyg om skatterättslig hemvist, inbegripet språkordningen, samt tekniska protokoll, inbegripet säkerhetsstandarder. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.

KAPITEL III

Förfarande för direktnedsättning

Avsnitt 1

certifierade finansiella mellanhänder

Artikel 5

Nationellt register över certifierade finansiella mellanhänder

1. De medlemsstater som avses i artikel 2.2 och 2.4 ska upprätta ett nationellt register över certifierade finansiella mellanhänder.

2. De medlemsstater som avses i artikel 2.3 och 2.5 och som väljer att tillämpa kapitel III ska upprätta ett nationellt register över certifierade finansiella mellanhänder.

3. Medlemsstater som upprättar ett nationellt register i enlighet med punkt 1 eller 2 ska utse en behörig myndighet som ska ansvara för att föra och uppdatera det nationella registret.

4. Det nationella registret ska innehålla följande information om de certifierade finansförmedlarna:

a) Den certifierade finansiella mellanhandens namn.

b) Registreringsdatum för den certifierade finansiella mellanhanden.

c) Kontaktuppgifter och i förekommande fall befintlig webbplats för den certifierade finansiella mellanhanden.

d) EUID eller, om den certifierade finansiella mellanhanden inte har något EUID, identifieringskoden för juridiska personer (LEI) eller ett registreringsnummer för juridiska personer som utfärdats av dess hemvistland.

5. Vid tillämpning av denna artikel och artiklarna 10–15 ska medlemsstaterna tillåta en certifierad finansiell mellanhand att åta sig de skyldigheter och det ansvar som anges i artiklarna 10–15 och följer av ställningen för en finansiell mellanhand som ingår i betalningskedjan för värdepapper och inte är en certifierad finansiell mellanhand, om den finansiella mellanhanden och den certifierade finansiella mellanhanden har kommit överens om detta.

6. De nationella registren ska göras tillgängliga för allmänheten på den europeiska portal för certifierade finansiella mellanhänder som avses i artikel 6 (*portalen*), via en webbplats som tillhör kommissionen, och uppdateras minst en gång i månaden.

7. Medlemsstaterna ska förbli ansvariga för alla beslut avseende registrering av eller avslag på en finansiell mellanhands begäran om registrering, eller avregistrering av en finansiell mellanhand från deras nationella register, och för åtgärder som åläggs certifierade finansiella mellanhänder.

8. Alla rättigheter och skyldigheter som härrör från beslut såsom avses i punkt 7 ska vara tillämpliga från och med tidpunkten för motsvarande medlemsstats underrättelse av den berörda finansiella mellanhanden.

9. Kommissionen ska under inga omständigheter hållas ansvarig för innehållet på portalen eller för uteblivet informationsutbyte mellan medlemsstaterna om registrering av en finansiella mellanhänder, eller avregistrering av en certifierad finansiell mellanhand från medlemsstaters nationella register eller för åtgärder som medlemsstater ålägger finansiella mellanhänder.

Artikel 6

Utveckling och drift av den europeiska portalen för certifierade finansiella mellanhänder

1. Kommissionen ska utveckla och svara för driften av den europeiska portalen för certifierade finansiella mellanhänder (*portal*) antingen på egen hand eller genom en tredje part.

2. Om kommissionen beslutar att utveckla eller svara för driften av portalen genom en tredje part, ska kommissionen välja den tredje parten och verkställa det avtal som ingåtts med denna tredje part i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([16]).

3. Portalen ska fungera som elektronisk åtkomstpunkt för finansiella mellanhänder för att begära registrering i medlemsstaternas nationella register. Portalen ska möjliggöra informationsutbyte mellan medlemsstaterna avseende registrering eller avslag på en begäran om registrering av en finansiell mellanhand, och avregistrering av en finansiell mellanhand från ett nationellt register och åtgärder som åläggs finansiell mellanhand.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att informationen enligt artiklarna 7, 8 och 9 i detta direktiv tillhandahålls portalen samt interoperabiliteten mellan deras nationella register inom portalen.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de tekniska specifikationerna för driften av portalen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.

Artikel 7

Krav på registrering som certifierad finansiell mellanhand

1. Medlemsstater som för ett nationellt register i enlighet med artikel 5 ska kräva att alla stora institut som hanterar betalningar av utdelning och i förekommande fall ränta på värdepapper som emitterats av en person med hemvist i deras jurisdiktion och värdepapperscentraler enligt artikel 3.1.4 som är källskatteombud för dessa betalningar registrerar sig i deras nationella register.

2. Medlemsstater som för ett nationellt register i enlighet med artikel 5 ska på begäran möjliggöra registrering i det nationella registret av alla finansiella mellanhänder som uppfyller kraven i artikel 8.

Artikel 8

Registreringsförfarande

1. När en finansiell mellanhand lämnar in en begäran om att registreras i sitt nationella register ska medlemsstaterna säkerställa att den begäran godkänns inom tre månader från den dag då begäran lämnades in, förutsatt att den finansiella mellanhanden styrker att den uppfyller samtliga följande krav:

a) Den finansiella mellanhanden har skatterättslig hemvist i en medlemsstat eller jurisdiktion i ett tredjeland som inte ingår i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet eller i tabell I i bilagan till delegerad förordning (EU) 2016/1675.

b) Om den begärande finansiella mellanhanden är ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller en värdepapperscentral, ett tillstånd från relevant behörig myndighet i jurisdiktionen där den finansiella mellanhanden har skatterättslig hemvist att bedriva förvaringsverksamhet; eller om den begärande finansiella mellanhanden är en värdepapperscentral, ett tillstånd från relevant behörig myndighet i jurisdiktionen där den finansiella mellanhanden har skatterättslig hemvist att bedriva sådan verksamhet. Om den begärande finansiella mellanhanden har sin skatterättsliga hemvist i en jurisdiktion i ett tredjeland och har erhållit ett sådant tillstånd enligt nationella regler som av en medlemsstat inte anses vara jämförbara med direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU, beroende på vad som är tillämpligt, får den medlemsstaten anse att detta krav inte är uppfyllt.

([16]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

c) En förklaring om överensstämmelse med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 ([17]) eller med jämförbara regler i en jurisdiktion i ett tredjeland som inte ingår i bilaga I till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet eller i tabell I i bilagan till delegerad förordning (EU) 2016/1675.

2. En medlemsstat ska tillåta en certifierad finansiell mellanhand att agera för en annan finansiell mellanhand som ingår i samma grupp och att åta sig den skyldighet som anges i artikel 7 och de skyldigheter och det ansvar som anges i artiklarna 10–15.

3. Om den finansiella mellanhanden som lämnar in en begäran har sin skatterättsliga hemvist i en jurisdiktion i ett tredjeland där varken direktiv 2010/24/EU eller ett avtal som medför bistånd vid uppbörd av skatter är tillämpligt på indrivning av hela eller delar av förlusten av källskatteintäkter i enlighet med artikel 18, får den medlemsstat till vilken begäran lämnats in kräva tillräckliga och proportionerliga garantier för att säkerställa indrivning av sådan förlust i samband med begäran om skattelättnad.

4. En medlemsstat får avslå begäran om registrering om

a) den berörda finansiella mellanhanden har begått ett eller flera brott eller en eller flera överträdelser enligt de nationella reglerna i en medlemsstat eller annan jurisdiktion och sådana brott eller överträdelser har lett till förlust av källskatteintäkter, eller

b) en medlemsstat eller annan jurisdiktion med avseende på den berörda finansiella mellanhanden har inlett en undersökning om potentiellt skattebedrägeri eller skattefusk som kan leda till förlust av källskatteintäkter.

Vid tillämpning av led a ska källstaten endast beakta sådana brott eller överträdelser om de kom till den medlemsstatens kännedom högst tio år innan begäran om registrering lämnades in.

5. Finansiella mellanhänder ska utan onödigt dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i medlemsstaten om alla ändringar av den information som lämnas enligt punkt 1 a–c.

6. Om en begäran om registrering avslås i enlighet med punkt 4 ska medlemsstaten säkerställa att den finansiella mellanhanden får lämna in en ny begäran om registrering, om medlemsstaten har fastställt att de omständigheter som orsakade avslaget har åtgärdats.

Artikel 9

Avregistrering från det nationella registret

1. En medlemsstat ska avregistrera en certifierad finansiell mellanhand som registrerats i enlighet med artikel 7.2 från sitt nationella register, om den certifierade finansiella mellanhanden

a) begär en sådan avregistrering, eller

b) inte längre uppfyller kraven i artikel 8.

2. En medlemsstat får från sitt nationella register avregistrera en certifierad finansiell mellanhand som registrerats i enlighet med artikel 7.2,

a) om den certifierade finansiella mellanhanden befinns inte ha fullgjort sina skyldigheter enligt detta direktiv, direktiv (EU) 2015/849 eller jämförbara regler i ett tredjeland där den finansiella mellanhanden har sin skatterättsliga hemvist, eller

b) om den certifierade finansiella mellanhanden befinns ha begått ett eller flera brott eller en eller flera överträdelser enligt de nationella reglerna i en medlemsstat eller annan jurisdiktion och sådana brott eller överträdelser har lett till förlust av källskatteintäkter, eller

c) om en medlemsstat eller annan jurisdiktion med avseende på den berörda finansiella mellanhanden har inlett en undersökning om potentiellt skattebedrägeri eller skattefusk som kan leda till förlust av källskatteintäkter.

([17]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

Vid tillämpning av led b ska källstaten endast beakta sådana brott eller överträdelser om de var kända för den medlemsstaten högst tio år före avregistreringen av den finansiella mellanhanden.

3. En medlemsstat får förbjuda en certifierad finansiell mellanhand som registrerats enligt artikel 7.1 att begära skattelättnad enligt detta direktiv,

a) om den certifierade finansiella mellanhanden befinns inte ha fullgjort sina skyldigheter enligt detta direktiv, direktiv (EU) 2015/849 eller jämförbara regler i ett tredjeland där den finansiella mellanhanden har sin skatterättsliga hemvist, eller

b) om den certifierade finansiella mellanhanden befinns ha begått ett eller flera brott eller en eller flera överträdelser enligt de nationella reglerna i en medlemsstat eller annan jurisdiktion och sådana brott eller överträdelser har lett till förlust av källskatteintäkter, eller

c) om en medlemsstat eller annan jurisdiktion med avseende på den berörda finansiella mellanhanden har inlett en undersökning om potentiellt skattebedrägeri eller skattefusk som kan leda till förlust av källskatteintäkter.

Vid tillämpning av led b ska källstaten endast beakta sådana brott eller överträdelser om de var kända för den medlemsstaten högst tio år före förbudet mot att begära skattelättnad.

Om en medlemsstat förbjuder en certifierad finansiell mellanhand ska den utan onödigt dröjsmål uppdatera informationen i det nationella registret i enlighet med detta

4. Om en medlemsstat avregistrerar en finansiell mellanhand från det nationella registret i enlighet med punkt 1 eller 2 eller förbjuder en certifierad finansiell mellanhand att begära skattelättnad enligt punkt 3a, ska medlemsstaten säkerställa att den finansiella mellanhanden omregistreras eller får lämna in en ny begäran om skattelättnad, om medlemsstaten fastställer att de omständigheter som orsakade avregistreringen eller förbudet har åtgärdats.

Avsnitt 2

rapportering

Artikel 10

Rapporteringsskyldighet

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att certifierade finansiella mellanhänder registrerade i deras nationella register till sin behöriga myndighet rapporterar den information som avses under rubrikerna A–E i bilaga II under den andra månaden som följer på månaden för betalningsdagen. Om en avvecklingsinstruktion för någon del av en transaktion är under behandling, ska certifierade finansiella mellanhänder ange den del för vilken avveckling pågår.

2. Utöver den information som avses i punkt 1 i denna artikel får medlemsstaterna kräva att certifierade finansiella mellanhänder i deras nationella register till sin behöriga myndighet rapporterar den information som avses under rubrik F och i tillämpliga fall rubrik G i bilaga II under den andra månaden som följer på månaden för betalningsdagen.

3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att en certifierad finansiell mellanhand som avses i artikel 5.5 till sin behöriga myndighet rapporterar den information som avses i punkt 1 i denna artikel och i tillämpliga fall punkt 2 i denna artikel med avseende på en del av betalningskedjan för värdepapper för vilken den finansiella mellanhand som hanterar betalningen inte är en certifierad finansiell mellanhand.

4. Utan hinder av punkterna 1, 2 och 3 får medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att endast källskatteombudet eller en certifierad finansiell mellanhand i den relevanta betalningskedjan för värdepapper, som utnämnts av deras behöriga myndighet eller utsetts enligt nationella regler, rapporterar den information som avses i de punkterna till den behöriga myndigheten. De certifierade finansförmedlarna ska tillhandahålla den informationen genom betalningskedjan för värdepapper i tur och ordning och med avseende på dessa certifierade finansiella mellanhänders position i den betalningskedja för värdepapper som de ingår i, så att den i slutändan når källskatteombudet eller den berörda certifierade finansiella mellanhanden.

5. De medlemsstater som avses i artikel 2.5 och som väljer att tillämpa kapitel III och upprätthåller ett nationellt register som upprättats i enlighet med artikel 5 ska inte kräva rapportering av information under rubrik E i bilaga II.

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa standardiserade elektroniska formulär, inbegripet språkordningen, och krav för kommunikationskanalerna för rapportering av den information som avses i bilaga II. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.

7. Medlemsstaterna ska kräva att certifierade finansiella mellanhänder i deras nationella register sparar den dokumentation som stöder den information som rapporterats i tio år och ger tillgång till all annan information som är nödvändig för en korrekt tillämpning av reglerna om källskatt och ska kräva att certifierade finansiella mellanhänder raderar eller anonymiserar alla personuppgifter som ingår i sådan dokumentation så snart revisionen har slutförts och senast tio år efter rapporteringen.

Avsnitt 3

system för skattelättnad

Artikel 11

Begäran om direktnedsättning eller snabb återbetalning

1. Källstaterna ska kräva att en certifierad finansiell mellanhand som förvaltar investeringskontot för en registrerad ägare som erhåller betalningar av utdelningar eller ränta av en person med hemvist i källstaten begär skattelättnad i enlighet med artikel 13 eller artikel 14, beroende på vad som är tillämpligt, för denna registrerade ägares räkning, om följande villkor är uppfyllda:

a) Den registrerade ägaren har bemyndigat den certifierade finansiella mellanhanden att begära skattelättnad för dennes räkning.

b) Den certifierade finansiella mellanhanden har kontrollerat och fastställt den registrerade ägarens rätt till skattelättnad i enlighet med artikel 12 eller artikel 15, beroende på vad som är tillämpligt.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 i denna artikel får medlemsstaterna helt eller delvis utesluta en begäran om skattelättnad enligt de system som föreskrivs i artiklarna 13 och 14, om någon av följande omständigheter föreligger:

a) Utdelningen har betalats ut på en börsnoterad aktie som den registrerade ägaren förvärvat i en transaktion som utförts inom fem dagar före ex-dagen.

b) Betalningen av utdelningen på det underliggande värdepapper för vilket skattelättnad begärs är kopplad till ett finansiellt arrangemang som inte har avvecklats, löpt ut eller på annat sätt avslutats före ex-dagen.

c) Minst en av finansförmedlarna i betalningskedjan för värdepappren är inte en certifierad finansiell mellanhand och ingen certifierad finansiell mellanhand har trätt i en finansiell mellanhands ställning i den mening som avses i artikel 10 i enlighet med artikel 5.5.

d) Ett undantag från källskatten begärs.

e) En reducerad källskattesats som inte härrör från skatteavtal begärs.

f) Betalningen av utdelningen överstiger ett bruttobelopp på minst 100 000 EUR per registrerad ägare och betalningsdag.

Vid tillämpning av första stycket f i denna punkt ska beloppet på betalningen av utdelningen fastställas som bruttoutdelningsbeloppet per investerare som innehar aktier i ett företag för kollektiva investeringar om denna bakomliggande investerare har rätt till skattelättnaden enligt artikel 15.2 a eller b, beroende på vad som är tillämpligt.

3. Punkt 2 f ska inte tillämpas om något av följande har rätt till skattelättnad för överskjutande källskatt:

a) En medlemsstats lagstadgade pensionssystem eller ett tjänstepensionsinstitut som är registrerat eller auktoriserat i en medlemsstat i enlighet med artikel 9.1 i direktiv (EU) 2016/2341.

b) Ett företag för kollektiva investeringar, dvs. ett fondföretag etablerat i enlighet med artikel 1.1 i direktiv 2009/65/EG, en EU-baserad AIF-fond eller en EU-baserad AIF-förvaltare.

4. Punkt 2 ska tillämpas på arrangemang där betalningen av utdelningen delas upp eller på alla andra företag för kollektiva investeringar än de som anges i punkt 3 b som har inrättats med det enda syftet att hålla betalningen av utdelningen under det belopp som avses i punkt 2 f.

5. Oaktat vad som sägs i punkt 1 ska medlemsstaterna, om den finansiella mellanhand som förvaltar investeringskontot för en registrerad ägare inte är en certifierad finansiell mellanhand, tillåta att en certifierad finansiell mellanhand begär skattelättnad enligt artikel 13 eller artikel 14, beroende på vad som är tillämpligt, om inte annat följer av artikel 5.5 och artikel 10.

6. Systemen för skattelättnad enligt artikel 13 och artikel 14, beroende på vad som är tillämpligt, ska inte inskränka medlemsstaternas kontrollbefogenheter enligt deras nationella regler när det gäller den skattepliktiga inkomst som en sådan skattelättnad tillämpas på och påverkar inte medlemsstaternas beskattningsrätt.

7. Om en medlemsstat, innan inrättandet av detta direktiv träder i kraft, har ett system för direktnedsättning eller snabb återbetalning eller en kombination av dessa och den medlemsstaten tillämpar kapitel III i enlighet med artikel 2 ska den medlemsstaten säkerställa att detta system överensstämmer med kapitel III för varje begäran om skattelättnad som omfattas av detta direktiv, dvs. skattelättnad som avser utdelning på börsnoterade aktier och, om medlemsstaterna beslutar att inkludera ränta från börsnoterade obligationer som betalas till personer utan hemvist i landet, skattelättnad som avser sådan ränta. Medlemsstaterna får också behålla och tillämpa ett befintligt nationellt system för direktnedsättning i de fall som avses i punkt 2 e i denna artikel, i vilket kontroller utförs i syfte att

a) säkerställa likabehandling av inhemska och gränsöverskridande situationer i överensstämmelse med avdelning IV kapitlen 2 och 4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, eller

b) tillämpa reducerade källskattesatser i enlighet med rådets direktiv 2003/49/EG ([18]) eller 2011/96/EU ([19]).

Artikel 12

Kontroll av den registrerade ägarens behörighet

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att en certifierad finansiell mellanhand som begär skattelättnad för en registrerad ägares räkning enligt artikel 13 eller 14, beroende på vad som är tillämpligt, ska erhålla en förklaring från den registrerade ägaren om att den registrerade ägaren

a) har rätt till direktnedsättning med avseende på utdelningen eller räntan i enlighet med källstatens nationella regler eller i tillämpliga fall ett skatteavtal, inbegripet den rättsliga grunden och den tillämpliga källskattesatsen, och

b) om det krävs av källstaten, är den faktiska betalningsmottagaren, av utdelningen eller räntan i enlighet med källstatens nationella regler eller i tillämpliga fall ett skatteavtal, och

c) har eller inte har varit involverad i ett finansiellt arrangemang kopplat till den underliggande börsnoterade aktien som inte har avvecklats, löpt ut eller på annat sätt avslutats före ex-dagen, och

d) åtar sig att utan onödigt dröjsmål informera den certifierade finansiella mellanhanden om varje förändring i sina omständigheter.

2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att de certifierade finansiella mellanhänder som begär skattelättnad för en registrerad ägares räkning enligt artiklarna 13 och 14, beroende på vad som är tillämpligt, på grundval av den information som dessa certifierade finansiella mellanhänder har tillgång till kontrollerar

([18]) Rådets direktiv 2003/49/EG av den 3 juni 2003 om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater (EUT L 157, 26.6.2003, s. 49).

([19]) Rådets direktiv 2011/96/EU av den 30 november 2011 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater (EUT L 345, 29.12.2011, s. 8).

a) den registrerade ägarens elektroniska intyg om skatterättslig hemvist eller bevis på skatterättslig hemvist i ett tredjeland som anses vara lämpligt av källstaten.

b) oaktat vad som sägs i led a, den dokumentation som av källstaten anses vara lämplig om en registrerad ägare är en enhet för vilken ett elektroniskt intyg om skatterättslig hemvist inte kan utfärdas eller som inte kan erhålla bevis på skatterättslig hemvist i ett tredjeland på grund av att enheten inte är ett skattesubjekt och dess inkomster eller delar därav beskattas hos de personer som har en andel i den enheten, men den enheten har rätt till direktnedsättning med avseende på utdelningen eller räntan i enlighet med källstatens nationella regler eller i tillämpliga fall ett skatteavtal,

c) den registrerade ägarens förklaring enligt punkt 1 i denna artikel och den registrerade ägarens skatterättsliga hemvist mot den information som den certifierade finansiella mellanhanden har inhämtat eller har en skyldighet att inhämta, inbegripet den information som samlas in för andra skatteändamål eller på grundval av skyldigheter i samband med bekämpning av penningtvätt som den certifierade finansiella mellanhanden omfattas av enligt direktiv (EU) 2015/849 eller jämförbar information som krävs i tredjeländer,

d) den registrerade ägarens rätt till en specifik reducerad källskattesats i enlighet med källstatens nationella regler eller ett skatteavtal mellan källstaten och de jurisdiktioner där den registrerade ägaren har sin skatterättsliga hemvist,

e) vid betalning av utdelning, om det föreligger finansiella arrangemang som inte har avvecklats, löpt ut eller på annat sätt avslutats på ex-dagen,

f) vid betalning av utdelning, att den underliggande aktien har förvärvats av den registrerade ägaren i en transaktion som utförts inom en period av fem dagar före dagen före ex-dagen.

Vid tillämpning av första stycket a i denna punkt får källstaten betrakta ett skatterättsligt intyg som ett lämpligt bevis på skatterättslig hemvist i ett tredjeland om innehållet i intyget är ekvivalent till det som anges i artikel 4.2 och att intyget möter de tekniska krav som ställs i punkt 1 i bilaga I.

3. Medlemsstaterna får tillåta att en certifierad finansiell mellanhand erhåller den förklaring som avses i punkt 1 och utför de kontroller som föreskrivs i punkt 2 a–d på årsbasis, såvida inte den certifierade finansiella mellanhanden vet eller bör känna till att omständigheterna har förändrats eller att förklaringen eller den information som ska kontrolleras är felaktig eller otillförlitlig.

4. I det fall som avses i artikel 5.5 ska medlemsstaterna tillåta att den certifierade finansiella mellanhanden förlitar sig på dokumentation som samlats in och information som kontrollerats av den finansiella mellanhand som förvaltar investeringskontot för en registrerad ägare i enlighet med denna artikel, utan att det påverkar det faktum att ansvaret för dessa skyldigheter ligger kvar hos den certifierade finansiella mellanhanden.

5. Medlemsstaterna ska kräva att certifierade finansiella mellanhänder som begär skattelättnad enligt artikel 13 eller 14, beroende på vad som är tillämpligt, bevarar alla styrkande dokument och ger tillgång till dessa i enlighet med artikel 10.7.

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa standardmallar för elektroniska formulär för den förklaring som avses i denna artikel, inbegripet språkordningen. Sådana mallar ska innehålla den information som anges i punkt 1 a, b och c i denna artikel och göra det möjligt för medlemsstaterna att begära viss ytterligare information. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.

Artikel 13

System för direktnedsättning

1. Medlemsstaterna får införa ett system för att tillåta att certifierade finansiella mellanhänder som förvaltar investeringskontot för en registrerad ägare begär direktnedsättning för en registrerad ägares räkning i enlighet med artikel 11 genom att förse källskatteombudet med följande information:

a) Den registrerade ägarens skatterättsliga hemvist eller informationen i den dokumentation som avses i artikel 12.2 b i tillämpliga fall.

b) Den tillämpliga källskattesatsen på betalningen i enlighet med nationella regler eller ett skatteavtal, beroende på vad som är tillämpligt.

Artikel 14

System för snabb återbetalning

1. Medlemsstaterna får införa ett system för att tillåta certifierade finansiella mellanhänder som förvaltar investeringskontot för en registrerad ägare att begära snabb återbetalning av den överskjutande källskatten för en sådan registrerad ägares räkning i enlighet med artikel 11 om den information som avses i punkt 3 i denna artikel lämnas under den andra månaden som följer på månaden för betalningsdagen för utdelning eller ränta.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 i denna artikel ska medlemsstaterna behandla en begäran om återbetalning som gjorts i enlighet med punkt 1 i denna artikel inom 60 kalenderdagar efter utgången av perioden för att begära snabb återbetalning. Medlemsstaterna ska tillämpa dröjsmålsränta i enlighet med artikel 16 på beloppet för en sådan återbetalning för varje dag som förseningen infaller efter den 60:e dagen.

3. En certifierad finansiell mellanhand som begär en snabb återbetalning ska lämna följande information till den berörda medlemsstaten:

a) Uppgifterna om den registrerade ägaren enligt rubrik B i bilaga II.

b) Uppgifterna om betalningen av utdelning eller ränta enligt rubrikerna D och G i bilaga II i tillämpliga fall.

c) Grunden för den tillämpliga källskattesatsen och det totala beloppet överskjutande källskatt som ska återbetalas.

d) Den registrerade ägarens skatterättsliga hemvist, inbegripet kontrollkoden för det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist i tillämpliga fall eller informationen i den dokumentation som avses i artikel 12.2 b i tillämpliga fall.

e) Den registrerade ägarens förklaring i enlighet med artikel 12.

4. Medlemsstaterna får avslå en begäran om återbetalning som gjorts enligt denna artikel i följande fall:

a) Kraven i punkt 1 eller 3 i denna artikel eller i artikel 11 eller 12 är inte uppfyllda.

b) Den information som är nödvändig för rekonstruktionen av den relevanta betalningskedjan för värdepapper och som avses i bilaga II har inte lämnats på ett fullständigt och korrekt sätt vid utgången av den period som anges i punkt 1 i denna artikel.

c) Medlemsstaten inleder på grundval av riskbedömningskriterier ett kontrollförfarande eller en skatterevision i enlighet med sina nationella regler med avseende på begäran om återbetalning.

5. Ett avslag av en begäran om återbetalning i enlighet med punkt 3a ska inte utesluta tillämpning av dröjsmålsränta i enlighet med punkt 2 om återbetalningen slutligen beviljas och de omständigheter som anges i punkt 3a a eller b inte föreligger.

6. Det avslag som avses i punkt 3a a och b ska meddelas den begärande certifierade finansiella mellanhanden och ska inte utesluta en begäran om återbetalning enligt standardåterbetalningssystemet enligt nationella regler.

7. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa standardiserade elektroniska formulär, inbegripet språkordningen, och krav för kommunikationskanaler för inlämning av en begäran enligt denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.

Artikel 15

Särskilda bestämmelser för indirekta investeringar

1. Medlemsstaterna ska tillåta att en certifierad finansiell mellanhand som förvaltar investeringskontot för en registrerad ägare som erhåller utdelning eller ränta begär skattelättnad i enlighet med artikel 13 eller 14, beroende på vad som är tillämpligt, för den aktuella registrerade ägarens räkning, förutsatt att de krav som anges i punkterna 2–5 i denna artikel är uppfyllda.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska den registrerade ägaren vara

a) ett företag för kollektiva investeringar som innehar värdepapper för investerare som har rätt till direktnedsättning med avseende på utdelning eller ränta i enlighet med källstatens nationella regler eller i tillämpliga fall ett skatteavtal, eller

b) en utsedd juridisk person enligt fondbestämmelserna, bolagsordningen eller prospektet för ett företag för kollektiva investeringar som innehar de värdepapper på investeringskontot som ger upphov till utdelningen eller räntan och som för interna register som gör det möjligt att individuellt hänföra dessa värdepapper till detta företag för kollektiva investeringar eller till investerarna i detta företag för kollektiva investeringar, beroende på vad som är tillämpligt, om företaget för kollektiva investeringar eller investerarna i ett företag för kollektiva investeringar har rätt till direktnedsättning med avseende på den utdelningen eller räntan i enlighet med källstatens nationella regler eller i tillämpliga fall ett skatteavtal.

3. Vid tillämpning av punkt 1 ska den certifierade finansiella mellanhand som begär skattelättnad erhålla en förklaring från

a) varje företag för kollektiva investeringar som har rätt till direktnedsättning eller varje investerare i det företag för kollektiva investeringar som har rätt till sådan skattelättnad, beroende på vad som är tillämpligt, vars värdepapper innehas av den registrerade ägare, som visar att

   i) de har rätt till direktnedsättning med avseende på utdelningen eller räntan i enlighet med källstatens nationella regler eller i tillämpliga fall ett skatteavtal, inbegripet den rättsliga grunden och den tillämpliga källskattesatsen, och

   ii) om det krävs av källstaten, de är den faktiska betalningsmottagaren, av utdelningen eller räntan i enlighet med källstatens nationella regler eller i tillämpliga fall ett skatteavtal, och

   iii) de har bemyndigat att skattelättnaden begärs på deras vägnar enligt denna artikel, och

   iv) de, om skattelättnad beviljas, avstår från sin rätt att självständigt begära skattelättnad från källstaten enligt detta direktiv eller enligt systemen i enlighet med medlemsstaternas nationella regler,

b) den registrerade ägare som avses i punkt 2 a, med angivande av de tillämpliga källskattesatserna med avseende på den utdelning eller ränta som betalats,

c) den registrerade ägare som avses i punkt 2 b, med angivande av det företag för kollektiva investeringar för vilket de värdepapper som ger upphov till utdelningen eller räntan innehas, i enlighet med dess interna register, och med angivande av de tillämpliga källskattesatserna med avseende på den utdelning eller ränta som betalats,

d) den registrerade ägaren med den information som avses i artikel 12.1 c och d.

4. Vid tillämpning av punkt 1 i denna artikel ska den certifierade finansiella mellanhand som begär direktnedsättning i enlighet med artikel 13 förse källskatteombudet med

a) den information som avses i punkt 3 b eller c i denna artikel, beroende på vad som är tillämpligt och, när det gäller företaget för kollektiva investeringar eller investerarna i ett företag för kollektiva investeringar, med information om skatterättslig hemvist eller med informationen i den dokumentation som avses i artikel 12.2 b, beroende på vad som är tillämpligt, i stället för den information som avses i artikel 13 och,

b) om investerarna i ett företag för kollektiva investeringar har rätt till skattelättnaden, det belopp av utdelning eller ränta som kan hänföras till varje investerare som är berättigad till skattelättnad enligt artikel 15.2.

5. Vid tillämpning av punkt 1 i denna artikel ska den certifierade finansiella mellanhand som begär skattelättnad enligt artikel 14 förse källstaten med den information som avses i punkt 3 och med uppgift om den skatterättsliga hemvisten för företaget för kollektiva investeringar eller investerarna i ett företag för kollektiva investeringar, inbegripet kontrollkoden för det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist eller med informationen i den dokumentation som avses i artikel 12.2 b, beroende på vad som är tillämpligt. i stället för den information som avses i artikel 14.3 d och e. Om investerarna i ett företag för kollektiva investeringar har rätt till skattelättnad ska den certifierade finansiella mellanhanden också förse medlemsstaten med det utdelnings- eller räntebelopp som kan hänföras till varje investerare som är berättigad till skattelättnad enligt artikel 15.2, beroende på vad som är tillämpligt.

6. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att de certifierade finansiella mellanhänder som begär skattelättnad enligt denna artikel, på grundval av den information som de har tillgång till, kontrollerar

a) den dokumentation som avses i artikel 12.2 a eller b med avseende på varje företag för kollektiva investeringar eller varje investerare i ett företag för kollektiva investeringar, beroende på vad som är tillämpligt, som har rätt till skattelättnad,

b) rätten hos företaget för kollektiva investeringar eller hos investerarna i ett företag för kollektiva investeringar, beroende på vad som är tillämpligt, till ett specifikt undantag eller en reducerad källskattesats i enlighet med källstatens nationella lagstiftning eller med ett skatteavtal mellan källstaten och jurisdiktionen där företaget eller investerarna har sin hemvist för skatteändamål, beroende på vad som är tillämpligt,

c) vid betalning av utdelning, om det föreligger finansiella arrangemang som inte har avvecklats, löpt ut eller på annat sätt avslutats före ex-dagen.

7. Artikel 12.1, 12.2 och 12.3 ska inte tillämpas om skattelättnad begärs enligt denna artikel.

8. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa standardiserade elektroniska formulär, inbegripet språkordningen, och krav för kommunikationskanaler för inlämning av en begäran enligt punkt 5 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.

Artikel 16

Dröjsmålsränta

Enligt artikel 14.2 ska medlemsstaterna, om de nationella reglerna innehåller sådana bestämmelser, tillämpa ränta till en räntesats som är lika med den ränta eller motsvarande avgift som medlemsstaten tillämpar på sena återbetalningar av källskatt i samband med beskattning av utdelning eller ränta, beroende på vad som är tillämpligt.

Artikel 17

Standardåterbetalningssystem

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns ett standardåterbetalningssystem som är tillämpligt om en begäran om skattelättnad inom tillämpningsområdet för detta direktiv undantas från systemet för direktnedsättning enligt artikel 13 och från systemet för snabb återbetalning enligt artikel 14, beroende på vad som är tillämpligt.

2. Om artiklarna 13 och 14, beroende på vad som är relevant, inte är tillämpliga på utdelning på grund av att de villkor som anges i detta direktiv inte är uppfyllda, ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att de som har rätt till återbetalning eller deras befullmäktigade ombud som begär återbetalning av den överskjutande källskatten på sådan utdelning lämnar åtminstone den information som krävs enligt rubrik E i bilaga II, såvida inte denna information redan har lämnats i enlighet med artikel 10.

Artikel 18

Ansvar

Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder enligt sina nationella regler för att säkerställa att en certifierad finansiell mellanhand som helt eller delvis inte fullgör sina skyldigheter enligt artiklarna 10, 11, 12, 13, 14 och 15 kan hållas ansvarig för hela eller delar av förlusten av källskatteintäkter.

KAPITEL IV

Sanktioner och slutbestämmelser

Artikel 19

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Dessa sanktioner ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

Artikel 20

Offentliggöranden från Esma

1. Senast från och med 2026 ska Esma varje år, inom 120 arbetsdagar från början av varje år offentliggöra varje medlemsstats marknadskapitalisering och marknadskapitaliseringskvot för åtminstone föregående år. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder om metoden för beräkning av marknadskapitalisering och marknadskapitaliseringskvoten enligt definitionen i artikel 3.1.32 respektive 3.33. Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder till kommissionen senast den 31 oktober 2025.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder som avses i punkt 1 i denna artikel, i enlighet med det förfarande som anges i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 21

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 22

Utvärdering

1. Kommissionen ska senast den 31 december 2032 utvärdera effekterna av följande, på uppnåendet av målen för detta direktiv:

a) rapporteringsmekanismerna i artikel 10 och

b) Möjligheten för medlemsstater som uppfyller villkoren i artikel 2.3 att inte tillämpa kapitel III.

Kommissionen ska inom samma tidsram att lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet.

2. Kommissionen ska senast den 31 december 2034 och därefter vart femte år undersöka och utvärdera hur detta direktiv fungerar, inbegripet om det finns behov av att ändra specifika bestämmelser, och lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna relevanta årliga statistiska data, såsom avses i punkt 4, för utvärderingen av detta direktiv i syfte att förbättra förfarandena för direktnedsättning för att minska dubbelbeskattning och bekämpa skattefusk.

4. Kommissionen ska i enlighet med det förfarande som avses i artikel 21.2 upprätta en förteckning över de årliga statistiska data som medlemsstaterna ska lämna för utvärderingen av detta direktiv samt formatet på och villkoren för lämnandet av denna information.

5. Kommissionen ska behandla den information som lämnats till den i enlighet med detta direktiv konfidentiellt i enlighet med de bestämmelser som gäller för unionsinstitutioner.

6. Information som har lämnats till kommissionen av en medlemsstat enligt artikel 3, samt alla rapporter eller dokument som har utarbetats av kommissionen med användning av sådana upplysningar, får lämnas till övriga medlemsstater. All sådan information som lämnats ska omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande information ges enligt nationell rätt i den mottagande medlemsstaten.

Artikel 23

Skydd av personuppgifter

1. Medlemsstaterna ska, för en korrekt tillämpning av detta direktiv, begränsa tillämpningsområdet för de skyldigheter och rättigheter som föreskrivs i artiklarna 13–19 i förordning (EU) 2016/679 i den utsträckning som krävs för att skydda de intressen som avses i artikel 23.1 e i den förordningen, i den mån sådana skyldigheter eller utövandet av sådana rättigheter kan äventyra dessa intressen.

2. Vid behandling av personuppgifter ska certifierade finansiella mellanhänder och medlemsstaternas behöriga myndigheter betraktas som personuppgiftsansvariga i den mening som avses i artikel 4.7 i förordning (EU) 2016/679 inom ramen för sin respektive verksamhet enligt detta direktiv.

3. Information, inbegripet personuppgifter, som behandlas i enlighet med detta direktiv ska inte bevaras längre än vad som är nödvändigt för att uppnå syftet med detta direktiv, och under alla förhållanden i enlighet med varje registeransvarigs nationella regler om preskription.

Artikel 24

Anmälan

En medlemsstat som upprättar och upprätthåller ett nationellt register i enlighet med artikel 5 ska underrätta kommissionen om eventuella senare ändringar av reglerna för det nationella registret. Kommissionen ska offentliggöra den informationen i *Europeiska unionens officiella tidning* och vid behov uppdatera den.

Artikel 25

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2028 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2030.

När en medlemsstat antar dessa åtgärder ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala åtgärder i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. Medlemsstater som uppfyller villkoren i artikel 2.3 vid den tidpunkt då detta direktiv införlivas och som inte väljer att tillämpa kapitel III ska anmäla detta till kommissionen senast den 31 december 2028. De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om alla senare ändringar av nationella system för direktnedsättning avseende villkoren i artikel 3.1 punkt 31.

De medlemsstater som avses i första stycket i denna punkt ska anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa kapitel III enligt artikel 2.3 eller inom fem år efter det fjärde offentliggörandet i följd av data från Esma enligt artikel 2.4 och visa att marknadskapitaliseringskvoten i medlemsstaten uppnår eller överskrider det tröskelvärde som anges i artikel 2.

Artikel 26

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 27

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 10 december 2024.

På rådets vägnar

VARGA M.

Ordförande

BILAGA I

ELEKTRONISKT INTYG OM SKATTERÄTTSLIG HEMVIST ENLIGT ARTIKEL 4

Tekniska krav

1. Det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist ska

   — förses med en elektronisk stämpel i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr910/2014 1 ([1]),

   — kunna presenteras i format som kan läsas av både människor och maskiner, med hjälp av PDF-dokument eller liknande andra format som kan användas i de automatiserade systemen,

   — kunna skrivas ut,

   — innehålla en öppen textruta för införande av information enligt artikel 4.2 h.

2. Om de rättsliga och tekniska kraven i unionen är uppfyllda får medlemsstaterna införa ett kontrollförfarande som grundar sig på den europeiska e-identitetsplånboken, såsom avses i avsnitt 1 i förordning (EU) nr 910/2014, ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1183 2 ([2]).

En kommitté ska stödja kommissionen i genomförandet av det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist i medlemsstaterna. Dessutom får kommittén tillhandahålla tekniskt stöd i samband med eventuella ändringar av den tekniska grunden för det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist eller ny teknisk utveckling.

([1]) 1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

([2]) 2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1183 av den 11 april 2024 om ändring av förordning (EU) nr 910/2014 vad gäller inrättandet av en europeisk ram för digital identitet (EUT L, 2024/1183, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1183/oj).

BILAGA II

RAPPORTERING ENLIGT ARTIKEL 10 OCH 17

Certifierade finansiella mellanhänder ska tillhandahålla följande information i motsvarande xml-format:

Typ av information	Specifikation
A. **Information om den person som lämnar informationen**	
Namn på den certifierade finansiella mellanhanden eller, i tillämpliga fall, källskatteombudet	
Den europeiska unika identifieringskoden (EUID), identifieringskod för juridiska personer (LEI) eller alternativ	
Officiell adress	
Andra relevanta uppgifter	Det skatteregistreringsnummer (TIN) som har tilldelats av källstaten, om ett sådant finns, och det TIN som har tilldelats av jurisdiktionen för skatterättslig hemvist, TIN för den eller de jurisdiktioner som har utfärdat TIN E-postadress och telefonnummer
Uppgift om huruvida informationen lämnas i enlighet med artikel 10.3	Identifiering av den finansiella mellanhand som inte är en certifierad finansiell mellanhand (namn och EUID, LEI eller alternativ identifierare)
B. **Information om mottagaren av betalningen av utdelning eller ränta**	
Identifiering av den finansiella mellanhand eller slutliga investerare som tar emot betalningen av utdelning eller ränta När rapporteringsalternativet i artikel 10.4 är tillämpligt: källskatteombudet eller den utsedda certifierade finansiella mellanhanden har en skyldighet att rapportera informationen om den slutliga investerare som tar emot betalningen av utdelning eller ränta	
Fysisk person	Namn, TIN som har tilldelats av källstaten, om ett sådant finns, och det TIN som har tilldelats av jurisdiktionen för skatterättslig hemvist, TIN för den eller de jurisdiktioner som har utfärdat TIN, födelsedatum, adress
Enhet	Namn, TIN som har tilldelats av källstaten, om ett sådant finns, och det TIN som har tilldelats av jurisdiktionen för skatterättslig hemvist, TIN för den eller de jurisdiktioner som har utfärdat TIN, adress, LEI, i tillämpliga fall, EUID, i tillämpliga fall I avsaknad av registreringsnummer, juridisk form och datum för registrering.
Information om den skatterättsliga hemvisten (*ska fyllas i när personen i avsnitt A är den registrerade ägarens certifierade finansiella mellanhand*)	Kontrollkod för det elektroniska intyget om skatterättslig hemvist eller den information som anges i artikel 12.2 b, i tillämpliga fall
	Namn på den skatterättsliga hemviststaten

Typ av information	Specifikation
Investeringskontonummer	Nummer på det konto där värdepappren innehas av den finansiella mellanhand eller investerare som erhåller betalningen
Typ av konto	Typ av konto i enlighet med artikel 38 i förordning (EU) nr 909/2014 och andra konton: A – Eget konto (som förvaltas av en deltagare i värdepapperscentralen för det ursprungliga värdepappersregistret) B – Tredjeparts allmänna konto (som förvaltas av en deltagare i värdepapperscentralen för det ursprungliga värdepappersregistret för kunders räkning) C – Individuellt tredjepartskonto (som förvaltas av en deltagare i värdepapperscentralen för det ursprungliga värdepappersregistret för en kunds räkning) D – Detaljregisterkonto för tredjeparts allmänna konto (en kunds värdepapper, som ingår i ett allmänt tredjepartskonto som förvaltas av en deltagare i värdepapperscentralen för det ursprungliga värdepappersregistret) E – Tredjeparts globala konto som inte är B F – En värdepappersinnehavares individuella konto som inte är D eller C G – Annan typ av konto

C. **Information om utbetalaren av utdelningen eller räntan**

Identifiering av den finansiella mellanhand från vilken uppgiftslämnaren erhåller betalningen av utdelning eller ränta När rapporteringsalternativet i artikel 10.4 är tillämpligt: avsnitt C innehåller information om varje certifierad finansiell mellanhand som ingår i betalningskedjan för värdepapper. Denna information avser finansförmedlarnas sekventiella betalningskedja.	
Juridisk person	Namn, LEI, TIN som har tilldelats av källstaten, om ett sådant finns, och det TIN som har tilldelats av jurisdiktionen för skatterättslig hemvist, TIN för den eller de jurisdiktioner som har utfärdat TIN, adress, EUID, i tillämpliga fall
Investeringskontonummer	Nummer på det konto där värdepappren innehades av den finansiella mellanhand som skickade betalningen
Typ av konto	Typ av konto i enlighet med artikel 38 i förordning (EU) nr 909/2014 och andra konton: A – Eget konto (som förvaltas av en deltagare i värdepapperscentralen för det ursprungliga värdepappersregistret) B – Tredjeparts allmänna konto (som förvaltas av en deltagare i värdepapperscentralen för det ursprungliga värdepappersregistret för kunders räkning)

Typ av information	Specifikation
	C – Individuellt tredjepartskonto (som förvaltas av en deltagare i värdepapperscentralen för det ursprungliga värdepappersregistret för en kunds räkning) D – Detaljregisterkonto för tredjeparts allmänna konto (en kunds värdepapper, som ingår i ett allmänt tredjeparts-konto som förvaltas av en deltagare i värdepappers-centralen för det ursprungliga värdepappersregistret) E – Tredjeparts globala konto i andra fall än B F – En värdepappersinnehavares individuella konto i andra fall än D eller C G – Annan typ av konto

D. **Information om betalningen av utdelning eller ränta**

Emittent	Namn, TIN eller, i avsaknad av detta, LEI eller EUID, officiell adress
Värdepapperscentral	Identifiering av värdepapperscentralen för det ursprungliga värdepappersregistret
ISIN (Internationellt standardnummer för värdepapper)	Identifiering av värdepapperet
Typ av värdepapper	Typ av aktie, underliggande tillgång till ett depåbevis, obligation
Antal värdepapper som ger rätt att erhålla betalningen	Antal avvecklade värdepapper
	Antal värdepapper för vilka avveckling pågår
Betalningstyp	Kontanter Aktier (uppgift om huruvida de härrör från utdelning i form av aktier, samt ISIN-nummer)
COAF (Official Corporate Action Event Identifier) eller, om en sådan inte är tillgänglig, detaljerad information om utdelningen	Identifiering av händelsen (utdelning/ränteutdelning)
Relevanta datum	Ex-dag, registreringsdag, betalningsdag
Utdelnings- eller räntebelopp som mottagits/ska mottas och valuta	Bruttobelopp, nettobelopp
Information om källskatten	Källskattesats som tillämpas eller ska tillämpas, belopp som hålls inne, tilläggsavgiftsbelopp och tilläggsavgiftssats i tillämpliga fall
	Den rättsliga grunden för den tillämpliga källskattesatsen (*ska fyllas i när personen i avsnitt A är den registrerade ägarens certifierade finansiella mellanhand*)
IBAN för kontantkonto	IBAN för det konto till vilket betalningen har överförts

Typ av information	Specifikation

E. **Information om tillämpningen av åtgärder mot fusk som ska uppfyllas av den certifierade finansiella mellanhand som begär skattelättnad**

Information om innehavsperioden för underliggande börsnoterade aktier	Två rutor: 1. för underliggande aktier som förvärvats mer än fem dagar före ex-dagen – antal aktier 2. för underliggande aktier som förvärvats inom fem dagar före ex-dagen – antal aktier (*Först in, först ut*, (FIFO), ska användas vid regelbundna handelspositioner)
Information om finansiella arrangemang	Lämna bevis på eventuella finansiella arrangemang som omfattar underliggande börsnoterade aktier och som inte har avvecklats, löpt ut eller på annat sätt avslutats vid ex-dagen
	För underliggande aktier kopplade till ett finansiellt arrangemang – antal aktier
	För underliggande aktier som inte är kopplade till ett finansiellt arrangemang – antal aktier

F. **Information om transaktioner som kan begäras av källstaten i enlighet med artikel 10.2s**

Information om transaktioner med underliggande värdepapper från och med ett år före registreringsdagen fram till och med 45 dagar efter registreringsdagen.	Handelsdagar
	Avtalsenliga eller överenskomna avvecklingsdagar
	Faktiska avvecklingsdagar
	Respektive antal värdepapper som är föremål för handel
	Transaktionstyp: köp, försäljning, lån, överföring, annat

G. **Information om depåbevis som kan begäras av källstaten i enlighet med artikel 10.2**

När det gäller en betalning av utdelning som härrör från ett depåbevis	Namn, internationellt identifieringsnummer för värdepapper (t.ex. ISIN) för depåbevisen och för de underliggande aktierna
	Namn på den bank där de underliggande aktierna deponeras

Typ av information	Specifikation
	Förhållandet mellan depåbevis och underliggande aktier
	Antal depåbevis som innehas av den registrerade ägaren och som ger rätt att erhålla betalningen av utdelning
	Betalningsdag för den utdelning som härrör från ett depåbevis
	Det totala antalet emitterade depåbevis på registreringsdagen
	Det totala antalet underliggande aktier för alla emitterade depåbevis på registreringsdagen